Phúc Âm theo Ma-thi-ơ

Gia Phả Chúa Giê-xu

1 Đây là gia phả của Chúa* Giê-xu, Đấng Mết-si-a,† theo dòng dõi Đa-vít và Áp-ra-ham:

2 Áp-ra-ham sinh Y-sác.
Y-sác sinh Gia-cốp.
Gia-cốp sinh Giu-đa và các con.
3 Giu-đa sinh Pha-rê và Xa-ra (tên mẹ là Ta-ma).
Pha-rê sinh Hết-rôm.
Hết-rôm sinh A-ram.
4 A-ram sinh A-mi-na-đáp.
A-mi-na-đáp sinh Na-ách-son.
Na-ách-son sinh Sanh-môn.
5 Sanh-môn cưới Ra-háp, sinh Bô-ô.
Bô-ô cưới Ru-tơ, sinh Ô-bết.
Ô-bết sinh Gie-sê.
6 Gie-sê sinh Vua Đa-vít.
Đa-vít sinh Sa-lô-môn (mẹ là Bết-sê-ba, là bà góa U-ri).
7 Sa-lô-môn sinh Rô-bô-am.
Rô-bô-am sinh A-bi-gia.
A-bi-gia sinh A-sa.

---

* **1:1** Trong bản Kinh Thánh này, chữ Chúa được viết nghiêng nghĩa là không có trong nguyên bản † **1:1** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Đấng Mết-si-a (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu. Ngài là Con Một của Đức Chúa Trời xuống thế gian làm người, chết thay cho tội lỗi loài người

8 A-sa sinh Giô-sa-phát.
Giô-sa-phát sinh Giô-ram.
Giô-ram sinh‡ Ô-xia.
9 Ô-xia sinh Giô-tham.
Giô-tham sinh A-cha.
A-cha sinh Ê-xê-chia.
10 Ê-xê-chia sinh Ma-na-se.
Ma-na-se sinh A-môn.
A-môn sinh Giô-si-a.
11 Giô-si-a sinh Giê-cô-nia§ và các con trước
khi người Do Thái bị lưu đày qua Ba-by-
lôn.
12 Sau khi bị lưu đày:
Giê-cô-nia sinh Sa-la-thi-ên.
Sa-la-thi-ên sinh Xô-rô-ba-bên.
13 Xô-rô-ba-bên sinh A-bi-út.
A-bi-út sinh Ê-li-a-kim.
Ê-li-a-kim sinh A-xô.
14 A-xô sinh Xa-đốc.
Xa-đốc sinh A-kim.
A-kim sinh Ê-li-út.
15 Ê-li-út sinh Ê-lê-a-sa.
Ê-lê-a-sa sinh Ma-than.
Ma-than sinh Gia-cốp.
16 Gia-cốp sinh Giô-sép, chồng Ma-ri.
Ma-ri sinh Chúa Giê-xu là Đấng Mết-si-a.

17 Vậy, từ Áp-ra-ham đến Đa-vít có mười bốn
thế hệ, từ Đa-vít đến thời kỳ lưu đày ở Ba-by-lôn
có mười bốn thế hệ, và từ thời kỳ lưu đày ở Ba-
by-lôn đến Đấng Mết-si-a cũng có mười bốn thế
hệ.

---

‡ **1:8** Nt tổ phụ của; giống 1:11 § **1:11** Nt Giê-cô-nia (Hy Lạp), phiên âm khác của Giê-hô-gia-kin; giống 1:12 Xem 2 Vua 24:6 và 1 Sử 3:16

Sự Giáng Sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu

18 Sự giáng sinh của Chúa Giê-xu, Đấng Mết-si-
a diễn tiến như sau: Mẹ Ngài, cô Ma-ri, đã đính
hôn với Giô-sép. Nhưng trước khi cưới, lúc còn
là trinh nữ, cô chịu thai do quyền năng của Chúa
Thánh Linh.
19 Giô-sép, vị hôn phu của Ma-ri là một người
ngay lành, quyết định kín đáo từ hôn,* vì không
nỡ để cô bị sỉ nhục công khai.
20 Đang suy tính việc ấy, Giô-sép bỗng thấy
một thiên sứ của Chúa đến với ông trong giấc
mộng: "Giô-sép, con của Đa-vít. Đừng ngại cưới
Ma-ri làm vợ. Vì cô ấy chịu thai do Chúa Thánh
Linh.
21 Cô ấy sẽ sinh con trai, và ngươi hãy đặt tên
là Giê-xu, vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi tội lỗi."
22 Việc xảy ra đúng như lời Chúa đã phán bảo
các nhà tiên tri loan báo:
23 "Này! Một trinh nữ sẽ chịu thai!
Người sẽ sinh hạ một Con trai,
họ sẽ gọi Ngài là Em-ma-nu-ên,†
nghĩa là 'Đức Chúa Trời ở với chúng ta.' "
24 Giô-sép tỉnh dậy, ông làm theo lệnh thiên sứ
của Chúa, cưới Ma-ri làm vợ.
25 Nhưng ông không ăn ở với cô ấy cho đến
khi cô sinh con trai, và Giô-sép đặt tên là Giê-xu.

2

Những Vị Khách từ Phương Đông

---

* **1:19** Nt ly dị † **1:23** Ysai 7:14; 8:8,10

1 Chúa Giê-xu giáng sinh tại làng Bết-lê-hem,
xứ Giu-đê, vào đời Vua Hê-rốt. Lúc ấy, có mấy
nhà bác học* từ Đông phương đến thủ đô Giê-
ru-sa-lem, hỏi:
2 "Vua người Do Thái mới ra đời hiện ở đâu?
Chúng tôi đã thấy ngôi sao Ngài mọc lên† nên
tìm đến thờ phượng Ngài."
3 Được tin ấy, Vua Hê-rốt rất lo ngại; dân
chúng tại Giê-ru-sa-lem cũng xôn xao.
4 Vua liền triệu tập các trưởng tế và các thầy
thông giáo vào triều chất vấn: "Các tiên tri thời
xưa có nói Đấng Mết-si-a sẽ sinh tại đâu không?"
5 Họ đáp: "Muôn tâu, tại làng Bết-lê-hem, xứ
Giu-đê vì có nhà tiên tri đã viết:
6 'Bết-lê-hem tại xứ Giu-đê không còn là một
làng quê tầm thường.
Đã thành trú quán Thiên Vương,
là Người chăn giữ, dẫn đường Ít-ra-ên, dân
Ta.' "‡
7 Vua Hê-rốt gọi riêng các nhà bác học, hỏi
cho biết đích xác ngày giờ họ nhìn thấy ngôi sao
xuất hiện.
8 Rồi vua nói với họ: "Hãy đến Bết-lê-hem và
cẩn thận tìm Ấu Chúa. Khi tìm được, hãy trở về
đây nói cho ta biết, để ta cũng đến thờ phượng
Ngài!"
9 Các nhà bác học tiếp tục lên đường. Ngôi
sao họ đã thấy bên Đông phương, hướng dẫn họ
đến Bết-lê-hem tận nơi Con Trẻ ở.

---

* **2:1** Nt các chiêm tinh gia hoàng cung, hay magi (Hy Lạp); giống 2:7,16 † **2:2** Ngôi sao ở phương Đông ‡ **2:6** Mi 5:2; 2 Sa 5:2

10 Thấy lại ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng.
11 Họ vào nhà, thấy Con Trẻ và mẹ Ngài, là
Ma-ri, họ quỳ xuống thờ lạy Ngài, rồi dâng hiến
vàng, trầm hương, và nhựa thơm.
12 Sau đó, qua giấc mộng, Đức Chúa Trời dặn
họ không được trở lại gặp Hê-rốt, nên họ đi
đường khác để trở về.

Trốn Qua Ai Cập

13 Sau khi các nhà bác học đã đi, một thiên sứ
của Chúa hiện ra với Giô-sép trong giấc chiêm
bao: "Dậy đi! Ngươi hãy đem Con Trẻ và mẹ
Ngài lánh qua Ai Cập. Ở đó cho đến khi ta báo
tin sẽ trở về, vì Hê-rốt đang tìm giết Con Trẻ."
14 Đêm đó, Giô-sép sang Ai Cập với Con Trẻ và
Ma-ri, mẹ Ngài,
15 rồi họ ngụ tại đó cho đến ngày Hê-rốt qua
đời. Việc xảy ra đúng như lời Chúa phán qua
nhà tiên tri: "Ta đã gọi Con Ta ra khỏi Ai Cập."§
16 Khi biết mình đã bị các nhà bác học đánh
lừa, Hê-rốt vô cùng giận dữ. Vua ra lệnh giết tất
cả các con trai từ hai tuổi trở lại tại Bết-lê-hem
và vùng phụ cận, vì theo lời khai của các nhà
bác học, ngôi sao ấy xuất hiện đã hai năm.
17 Việc xảy ra đúng như lời Đức Chúa Trời
phán qua Tiên tri Giê-rê-mi:
18 "Tại Ra-ma có tiếng kêu la đau buồn—
Tiếng Ra-chên than khóc đàn con,
chẳng bao giờ tìm được an ủi,
vì chúng đã khuất bóng nghìn thu."*

§ **2:15** Ôsê 11:1 * **2:18** Giê 31:15

Trở Về Na-xa-rét

19 Khi Hê-rốt qua đời, một thiên sứ của Chúa
hiện ra với Giô-sép trong giấc mộng tại Ai Cập.
20 "Hãy đem Con Trẻ và mẹ Ngài về Ít-ra-ên,
vì những người tìm giết Con Trẻ đã chết."
21 Vậy Giô-sép đưa Con Trẻ và mẹ Ngài trở về
Ít-ra-ên.
22 Nhưng nghe tin A-khê-lâu, con Hê-rốt lên
ngôi làm vua xứ Giu-đê, Giô-sép lo ngại không
dám về đó. Được Chúa chỉ dẫn trong mộng, Giô-
sép đến vùng Ga-li-lê,
23 ở tại thành Na-xa-rét. Mọi việc diễn tiến
đúng như lời tiên tri trong Thánh kinh: "Ngài sẽ
được gọi là người Na-xa-rét."

3

Giăng Báp-tít Dọn Đường

1 Lúc đó, Giăng Báp-tít bắt đầu giảng dạy
trong đồng hoang xứ Giu-đê:
2 "Phải ăn năn tội lỗi, trở về với Đức Chúa Trời,
vì Nước Thiên Đàng gần đến!"
3 Tiên tri Y-sai đã nói về Giăng:
"Người là tiếng gọi nơi đồng hoang:
'Chuẩn bị đường cho Chúa Hằng Hữu đến!
Dọn sạch đường chờ đón Ngài.' "*
4 Giăng mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da,
ăn châu chấu và mật ong rừng.
5 Người từ Giê-ru-sa-lem, cả vùng Giu-đê và
đồng bằng sông Giô-đan lũ lượt kéo đến nghe
Giăng giảng dạy.

* **3:3** Ysai 40:3

6 Khi họ xưng tội, Giăng làm lễ báp-tem† cho
họ dưới sông Giô-đan.
7 Nhưng khi thấy nhiều thầy Pha-ri-si và Sa-đu-
sê đến xem ông làm báp-tem, Giăng từ khước
và quở rằng: “Con cái loài rắn! Làm sao các ông
có thể tránh thoát hình phạt của Đức Chúa Trời?
8 Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời
sống mới, chứng tỏ lòng ăn năn trở lại với Đức
Chúa Trời.
9 Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì
Đức Chúa Trời sẽ dung tha! Vì Đức Chúa Trời có
quyền biến những hòn đá này thành con cháu
Áp-ra-ham!
10 Lưỡi búa xét đoán của Đức Chúa Trời đã
vung lên! Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài
đốn ném vào lửa.”
11 “Tôi dùng nước làm báp-tem cho những
người ăn năn tội, nhưng Đấng đến sau tôi sẽ
làm báp-tem bằng Thánh Linh và lửa. Người
cao quý hơn tôi vô cùng; tôi không xứng đáng
hầu hạ Người.
12 Người sẽ sảy lúa thật sạch, đem trữ lúa vào
kho và đốt rơm rác trong lò lửa chẳng hề tắt.”

Chúa Chịu Báp-tem

13 Từ xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu xuống bờ sông
Giô-đan để nhờ Giăng làm báp-tem.
14 Nhưng Giăng hết sức từ chối: “Đúng ra,
chính tôi phải xin Chúa làm báp-tem, sao Chúa
đến với tôi.”

† **3:6** Thánh lễ dìm mình trong nước

15 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Cứ làm đi, vì
chúng ta nên chu toàn mọi ý muốn của Đức Chúa
Trời.” Vậy Giăng vâng lời Ngài.
16 Sau khi chịu báp-tem, Chúa Giê-xu vừa lên
khỏi nước, các tầng trời mở ra, Ngài thấy Thánh
Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống như bồ câu
và đậu trên Ngài.
17 Từ trời có tiếng phán vang dội: “Đây là Con
yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn.”

4

Sự Cám Dỗ của Chúa Giê-xu

1 Sau đó, Chúa Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu
vào hoang mạc để chịu ma quỷ cám dỗ.
2 Chúa nhịn ăn suốt bốn mươi ngày bốn mươi
đêm nên Ngài đói.
3 Lúc đó ma quỷ liền đến và nói với Ngài: “Nếu
Thầy là Con Đức Chúa Trời hãy hóa đá này thành
bánh.”
4 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh chép:
‘Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh,
nhưng nhờ vâng theo mọi lời Đức Chúa Trời
phán dạy.’*”
5 Ma quỷ liền đưa Ngài đến thành thánh Giê-
ru-sa-lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ.
6 Nó xúi giục: “Để chứng tỏ Thầy là Con Đức
Chúa Trời, Thầy cứ lao mình xuống đi! Vì Thánh
Kinh chép:
‘Ngài sẽ sai thiên sứ bảo vệ Con.
Và họ sẽ giữ Con trong tay mình

* **4:4** Phục 8:3

cho chân Con không vấp ngã vào đá.’†”
7 Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh cũng dạy:
‘Đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời ngươi.’‡”
8 Tiếp đó, ma quỷ đem Chúa lên đỉnh núi cao,
chỉ cho Ngài các nước vinh quang rực rỡ khắp
thế giới.
9 Nó nói: “Nếu Thầy quỳ gối lạy tôi, tôi sẽ cho
Thầy tất cả!”
10 Chúa Giê-xu quở: “Lui đi Sa-tan! Vì Thánh
Kinh dạy:
‘Ngươi chỉ thờ lạy Chúa là Đức Chúa Trời ngươi,
và chỉ phục vụ Ngài mà thôi.’§”
11 Ma quỷ liền rút lui, các thiên sứ đến và phục
vụ Chúa Giê-xu.

Bắt Đầu Chức Vụ của Chúa Giê-xu

12 Được tin Giăng bị tù, Chúa Giê-xu lìa xứ Giu-
đê về thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê.
13 Ngài lại rời Na-xa-rét, đến ngụ tại thành Ca-
bê-na-um bên bờ biển Ga-li-lê, cạnh vùng Sa-bu-
luân và Nép-ta-li.
14 Việc xảy ra đúng như lời Tiên tri Y-sai:
15 “Đất Sa-bu-luân và Nép-ta-li,
cạnh bờ biển, bên kia sông Giô-đan,
là miền Ga-li-lê có nhiều dân ngoại cư trú,
16 dân vùng ấy đang ngồi trong bóng tối
đã thấy ánh sáng chói lòa.
Đang ở trong tử địa âm u
bỗng được ánh sáng chiếu soi.”*

† **4:6** Thi 91:11-12 ‡ **4:7** Phục 6:16 § **4:10** Phục 6:13 * **4:16** Ysai 9:1-2

17 Từ đó, Chúa Giê-xu bắt đầu giảng dạy: “Hãy
ăn năn tội lỗi, quay về với Đức Chúa Trời, vì
Nước Thiên Đàng gần đến!”

Các Môn Đệ Đầu Tiên

18 Một hôm, Chúa đang đi ven bờ biển Ga-li-lê,
gặp hai anh em—Si-môn, còn gọi là Phi-e-rơ, và
Anh-rê—đang thả lưới đánh cá, vì họ làm nghề
chài lưới.
19 Chúa Giê-xu gọi họ: “Hãy theo Ta! Ta sẽ đào
luyện các con thành người đánh lưới người.”
20 Họ liền bỏ lưới chài, đi theo Chúa.
21 Đi khỏi đó một quãng, Chúa thấy hai anh em
Gia-cơ và Giăng, con trai Xê-bê-đê, đang ngồi vá
lưới với cha trên thuyền. Chúa gọi hai anh em.
22 Họ lập tức bỏ thuyền, từ giã cha mình, đi
theo Chúa.

Đoàn Dân Đông Theo Chúa Giê-xu

23 Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong
các hội đường, công bố Phúc Âm về Nước Trời.
Và Ngài chữa lành mọi bệnh tật cho dân chúng.
24 Danh tiếng Chúa đồn qua bên kia biên giới
Ga-li-lê, lan khắp xứ Sy-ri, đến nỗi dân chúng
đem tất cả người đau yếu đến với Ngài. Bất cứ
bệnh tật gì, động kinh, tê liệt, hay quỷ ám—Chúa
đều chữa lành cả.
25 Đoàn dân đông đảo từ xứ Ga-li-lê, Mười
Thành, Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, và miền
đông sông Giô-đan kéo nhau đi theo Chúa.

5

Bài Giảng trên Núi

1 Thấy dân chúng tụ tập đông đúc, Chúa Giê-
xu lên trên sườn núi ngồi xuống. Các môn đệ tụ
tập chung quanh,
2 và Ngài bắt đầu dạy dỗ họ.

Các Phước Hạnh

3 “Phước cho ai biết tâm linh mình nghèo khó,
vì sẽ hưởng Nước Trời.
4 Phước cho người than khóc,
vì sẽ được an ủi.
5 Phước cho người khiêm nhu,
vì sẽ được đất đai.
6 Phước cho người khao khát điều công chính
vì sẽ được thỏa mãn.
7 Phước cho người có lòng thương người,
vì sẽ được Chúa thương xót.
8 Phước cho lòng trong sạch,
vì sẽ thấy Đức Chúa Trời.
9 Phước cho người hòa giải,
vì sẽ được gọi là con của Đức Chúa Trời.
10 Phước cho ai chịu bức hại khi làm điều công
chính,
vì sẽ hưởng Nước Trời.
11 Phước cho các con khi bị người ta nhục mạ,
bức hại, và vu cáo đủ điều, chỉ vì các con theo
Ta.
12 Các con nên hân hoan, mừng rỡ vì sẽ được
giải thưởng lớn dành sẵn trên trời. Ngày xưa,
các nhà tiên tri cũng từng bị bức hại như thế.”

Muối và Ánh Sáng

13 “Các con là muối của đất; nếu các con đánh
mất phẩm chất của mình, làm sao lấy lại được?

Các con sẽ trở thành vô dụng, bị vứt bỏ và chà đạp như muối hết mặn.

14 Các con là ánh sáng của thế giới, như một thành phố sáng rực trên đỉnh núi cho mọi người nhìn thấy trong đêm tối.
15 Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi sáng mọi người trong nhà.
16 Cũng thế, các con phải soi sáng cho mọi người, để họ thấy việc làm tốt đẹp của các con và ca ngợi Cha các con trên trời."

Dạy về Luật Pháp

17 "Đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ luật pháp và lời tiên tri. Không, Ta đến để hoàn thành luật pháp và thực hiện các lời tiên tri.
18 Ta nói quả quyết: Một khi trời đất vẫn còn thì không một chi tiết nào trong luật pháp bị xóa bỏ, trước khi mục đích luật pháp được hoàn thành.
19 Người nào phạm điều răn nhỏ nhất và quyến rũ người khác làm theo là người hèn mọn nhất trong Nước Trời. Trái lại, người nào vâng giữ điều răn và dạy người khác làm theo là người lớn trong Nước Trời.

20 Ta cảnh báo các con—nếu đức hạnh các con không khá hơn các thầy dạy luật và Pha-ri-si, các con sẽ không được vào Nước Trời."

Dạy về Nóng Giận

21 “Các con nghe người xưa nói: ‘Các ngươi
không được giết người. Ai giết người phải bị
đưa ra tòa xét xử.’*
22 Nhưng Ta phán: Người nào giận anh chị em
mình cũng phải bị xét xử; người nào nặng lời
nhiếc mắng anh chị em cũng phải ra tòa; người
nào nguyền rủa anh chị em sẽ bị lửa địa ngục
hình phạt.
23 Vậy, khi các con dâng lễ vật trước bàn thờ
trong Đền Thờ, chợt nhớ còn có điều bất hòa nào
với anh chị em,
24 các con cứ để lễ vật trên bàn thờ, đi làm hòa
với người đó, rồi hãy trở lại dâng lễ vật lên Đức
Chúa Trời.
25 Khi có việc tranh chấp, nên tìm cách thỏa
thuận với đối phương trước khi quá muộn; nếu
không, họ sẽ đưa các con ra tòa, các con sẽ bị
tống giam
26 và ở tù cho đến khi trả xong đồng xu cuối
cùng.”

Dạy về Tội Ngoại Tình

27 “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Các ngươi
không được ngoại tình.’†
28 Nhưng Ta phán: Người nào nhìn phụ nữ với
con mắt thèm muốn là đã phạm tội ngoại tình
trong lòng rồi.
29 Nếu mắt bên phải gây cho các con phạm tội,
cứ móc nó ném đi, vì thà chột mắt còn hơn cả
thân thể bị ném vào hỏa ngục.

---

* **5:21** Xuất 20:13; Phục 5:17 † **5:27** Xuất 20:14; Phục 5:18

30 Nếu tay phải gây cho các con phạm tội, cứ
cắt bỏ đi, vì thà cụt tay còn hơn cả thân thể bị
sa vào hỏa ngục.”

Dạy về Ly Dị

31 “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Người nào
ly dị vợ, phải trao cho vợ chứng thư ly dị.’‡
32 Nhưng Ta phán: Nếu người nào ly dị không
phải vì vợ gian dâm, là gây cho nàng phạm tội
ngoại tình khi tái giá. Còn người nào cưới nàng
cũng phạm tội ngoại tình.”

Dạy về Thề Nguyện

33 “Các con có nghe người xưa dạy: ‘Không
được bội lời thề, nhưng phải làm trọn mọi điều
thề nguyện với Chúa Hằng Hữu.’§
34 Nhưng Ta phán cùng các con: Đừng bao giờ
thề thốt! Đừng chỉ trời mà thề, vì là ngai Đức
Chúa Trời,
35 đừng chỉ đất mà thề, vì là bệ chân Ngài;
đừng chỉ thành Giê-ru-sa-lem mà thề vì là thành
của Vua lớn.
36 Cũng đừng chỉ đầu mình mà thề vì các con
không thể thay đổi một sợi tóc thành đen hay
trắng.
37 Nhưng chỉ nên nói: ‘Đúng’ hay ‘Không’ là
đủ. Càng thề thốt càng chứng tỏ mình sai quấy.”

Dạy về Sự Báo thù

‡ **5:31** Phục 24:1 § **5:33** Dân 30:2

38 “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Người nào
móc mắt người khác, phải bị móc mắt; ai đánh
gãy răng người, phải bị đánh gãy răng.’*
39 Nhưng Ta phán: Đừng chống cự người ác!
Nếu các con bị tát má bên này, cứ đưa luôn má
bên kia!
40 Nếu có người kiện các con ra tòa để đoạt
chiếc áo ngắn, cứ cho luôn áo dài.
41 Nếu có ai bắt các con khuân vác một dặm
đường†, nên đi luôn hai dặm.
42 Ai xin gì, cứ cho; ai mượn gì, đừng từ chối.”

Dạy về Yêu kẻ thù

43 “Các con có nghe luật pháp nói: ‘Yêu người
lân cận’‡ và ghét người thù nghịch.
44 Nhưng Ta phán: Phải yêu kẻ thù, và cầu
nguyện cho người bức hại các con.
45 Có như thế, các con mới xứng đáng làm con
cái Cha trên trời. Vì Ngài ban nắng cho người ác
lẫn người thiện, ban mưa cho người công chính
lẫn người bất chính.
46 Nếu các con chỉ yêu những người yêu mình
thì tốt đẹp gì đâu? Người thu thuế cũng yêu
nhau lối ấy.
47 Nếu các con chỉ kết thân với anh chị em
mình thì có hơn gì người khác? Người ngoại đạo
cũng kết thân như thế.
48 Các con phải toàn hảo như Cha các con trên
trời là toàn hảo.”

---

* **5:38** Xuất 21:24; Lê 24:20; Phục 19:21 † **5:41** Khoảng 1.478 mét ‡ **5:43** Lê 19:18

6

Dạy về Cứu Tế

1 “Phải thận trọng! Đừng phô trương các việc
từ thiện của mình, vì như thế các con sẽ mất
phần thưởng của Cha các con trên trời.
2 Khi các con bố thí, đừng khua chiêng gióng
trống cho người ta chú ý ca ngợi như bọn đạo
đức giả từng làm trong hội đường và ngoài phố
chợ. Ta quả quyết bọn ấy không còn được khen
thưởng gì đâu.
3 Nhưng khi tay phải các con cứu tế, đừng để
tay trái biết.
4 Nên giữ cho kín đáo và Cha các con là Đấng
biết mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.”

Dạy về Cầu Nguyện và Kiêng Ăn

5 “Khi các con cầu nguyện, đừng bắt chước
bọn đạo đức giả đứng cầu nguyện giữa phố chợ
và trong hội đường cốt cho mọi người trông thấy.
Ta cho các con biết, bọn đó không còn được
thưởng gì đâu.
6 Nhưng khi các con cầu nguyện, nên vào
phòng riêng đóng cửa lại, kín đáo cầu nguyện
với Cha trên trời, Cha các con biết hết mọi việc
kín đáo sẽ thưởng cho các con.
7 Khi cầu nguyện, các con đừng lảm nhảm
nhiều lời như người ngoại đạo, vì họ tưởng phải
lặp lại lời cầu nguyện mới linh nghiệm.
8 Đừng bắt chước họ, vì Cha các con biết rõ
nguyện vọng các con trước khi các con cầu xin!
9 Vậy, các con nên cầu nguyện như sau:

Lạy Cha chúng con trên trời,
Danh Cha được tôn thánh.
10 Xin Nước Cha sớm đến,
Ý muốn Cha thực hiện dưới đất
như đã từng thực hiện trên trời.
11 Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày,
12 xin tha thứ hết lỗi lầm chúng con,
như chúng con tha lỗi cho người nghịch
cùng chúng con.
13 Xin đừng đưa chúng con vào vòng cám dỗ,
nhưng giải cứu chúng con khỏi điều gian ác.
14 Cha các con trên trời sẽ tha lỗi các con nếu
các con tha lỗi cho người khác,
15 Nhưng nếu các con không tha thứ, Ngài
cũng sẽ không tha thứ các con.
16 Khi kiêng ăn, các con đừng đóng kịch như
bọn đạo đức giả để mặt mày hốc hác tiều tụy. Ta
cho các con biết, bọn ấy không còn được thưởng
gì đâu.
17 Nhưng khi các con kiêng ăn, phải rửa mặt,
chải đầu.
18 Như thế, ngoài Cha trên trời, không ai biết
các con đang đói. Cha các con là Đấng biết hết
mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.”

Dạy về Tiền và Tài Sản

19 “Đừng tích trữ của cải dưới đất, là nơi có
mối mọt, ten rỉ dễ bị hư hỏng, hủy hoại, và trộm
đào gạch, khoét vách mà lấy.
20 Hãy tích trữ của cải trên trời, là nơi không
có mối mọt, ten rỉ, chẳng bị hư hỏng, hủy hoại
hay trộm cắp bao giờ.

21 Vì của cải các con để đâu, lòng các con sẽ
bị thu hút vào đó.

22 Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt các
con sáng suốt, cả con người mới trong sạch.
23 Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, cả thân thể sẽ
tối tăm, và cảnh tối tăm này thật là khủng khiếp!

24 Các con không thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét
chủ này yêu chủ kia, trọng chủ này khinh chủ
khác. Các con không thể phụng sự cả Đức Chúa
Trời lẫn tiền tài.

25 Ta khuyên các con đừng lo âu vì vấn đề cơm
áo. Đời sống không quý hơn thức ăn, thức uống
sao? Thân thể không trọng hơn quần áo sao?
26 Hãy xem loài chim. Chúng chẳng gieo, gặt,
cũng chẳng tích trữ vào kho, nhưng Cha các con
trên trời vẫn nuôi chúng. Các con không có giá
trị hơn loài chim sao?
27 Trong các con có ai lo âu mà kéo dài đời
mình thêm được một giờ không?

28 Sao các con lo âu về quần áo? Hãy xem
hoa huệ ngoài đồng, chúng chẳng làm việc nặng
nhọc, cũng chẳng se tơ kéo chỉ.
29 Thế mà giàu có sang trọng như Vua Sa-lô-
môn cũng không được mặc áo đẹp bằng hoa
huệ.
30 Cỏ hoa ngoài đồng là loài sớm nở tối tàn mà
Đức Chúa Trời còn cho mặc đẹp như thế, lẽ nào
Ngài không cung cấp y phục cho các con đầy đủ
hơn sao? Tại sao các con thiếu đức tin đến thế?

31 Vậy các con đừng lo âu về điều này, và tự
hỏi: ‘Chúng ta sẽ ăn gì? Chúng ta sẽ uống gì?
Chúng ta sẽ mặc gì?’
32 Vì những điều này là điều người ngoại đạo
vẫn lo tìm kiếm, nhưng Cha các con trên trời
thừa biết nhu cầu của các con.
33 Nhưng trước hết các con phải tìm kiếm nước
của Đức Chúa Trời và sống công chính, Ngài sẽ
cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho các con.
34 Vì thế, các con đừng lo âu về tương lai. Ngày
mai sẽ lo việc ngày mai. Nỗi khó nhọc từng ngày
cũng đã đủ rồi.”

7

Đừng Lên Án Người Khác

1 “Đừng lên án ai, các con sẽ khỏi bị lên án.
2 Vì các con đối với người ta cách nào, họ sẽ
đối với các con cách ấy. Các con lường cho người
ta mức nào, họ sẽ theo mức ấy lường lại cho các
con.
3 Sao các con nhìn thấy cái dằm trong mắt
người khác mà không biết có cả khúc gỗ trong
mắt mình?
4 Sao các con dám nói: ‘Này anh, để tôi lấy cái
dằm trong mắt cho anh’ khi chính các con không
thấy khúc gỗ trong mắt mình?
5 Hạng đạo đức giả! Trước hết phải lấy cái
dằm ra khỏi mắt mình, mới có thể thấy rõ và
giúp đỡ người khác.

6 Đừng đưa vật thánh cho người trụy lạc, đừng
trao châu ngọc cho heo vì họ sẽ chà đạp rồi quay
lại tấn công các con.”

Ảnh Hưởng Sự Cầu Nguyện

7 “Hãy xin, sẽ được. Hãy tìm, sẽ gặp. Hãy gõ
cửa, cửa sẽ mở ra.
8 Vì bất kỳ ai xin, sẽ được, ai tìm, sẽ gặp và
cửa sẽ mở cho người nào gõ.
9 Có người cha nào khi con mình xin bánh mà
cho đá,
10 hay xin cá, lại cho rắn chăng?
11 Các con vốn là người xấu xa còn biết cho
con mình vật tốt, huống chi Cha các con trên
trời chẳng ban vật tốt cho người cầu xin Ngài
sao?”

Luật Vàng

12 “Hãy làm cho người khác điều các con muốn
người ta làm cho mình. Câu này đúc kết tất cả
sự dạy của luật pháp và các sách tiên tri.”

Cửa Hẹp

13 “Vào Nước Đức Chúa Trời chỉ bằng cửa hẹp,
vì cửa rộng và đường thênh thang dẫn xuống địa
ngục; quá nhiều người chọn lối đi dễ dãi đó!
14 Còn cửa hẹp và đường chật dẫn vào nguồn
sống, lại có ít người tìm thấy.”

Cây và Quả

15 “Phải đề phòng các tiên tri giả đội lốt chiên
hiền lành trà trộn vào hàng ngũ các con, kỳ thực
chỉ là muông sói hay cắn xé.

16 Cứ nhìn vào hành động mà nhận ra chúng
nó, chẳng khác nào xem quả biết cây. Bụi gai
độc chẳng bao giờ sinh quả nho; gai xương rồng
không hề sinh quả vả.
17 Vì cây lành sinh quả lành; cây độc sinh quả
độc.
18 Loại cây lành trong vườn chẳng bao giờ sinh
quả độc; còn loại cây độc cũng chẳng sinh quả
lành.
19 Cây nào không sinh quả lành đều bị chủ đốn
bỏ.
20 Vậy, các con có thể nhận ra bọn giáo sư giả
nhờ xem hành động của chúng."

Môn Đệ Thật

21 "Không phải người nào gọi Ta: 'Chúa!
Chúa!' cũng được vào Nước Trời, chỉ những
người vâng theo ý Cha Ta trên trời mới được vào
đó.
22 Trong ngày phán xét sẽ có nhiều người phân
trần: 'Thưa Chúa! Chúa! Chúng tôi đã giới thiệu
Chúa cho nhiều người, đã dùng Danh Chúa để
đuổi quỷ và làm nhiều phép lạ.'
23 Nhưng Ta sẽ đáp: 'Ta không hề biết các
ngươi. Lui ngay cho khuất mắt Ta, vì các ngươi
chỉ làm việc gian ác.' "

Xây Nhà trên Vầng Đá

24 "Ai nghe lời Ta và thực hành mới là người
khôn ngoan, giống như người xây nhà trên vầng
đá vững chắc.

25 Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi mạnh
tàn phá, nhưng ngôi nhà không sụp đổ vì đã xây
trên vầng đá.
26 Còn ai nghe lời Ta mà không thực hành là
người khờ dại, chẳng khác gì xây nhà trên bãi
cát.
27 Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi tới tàn
phá, ngôi nhà sụp đổ, hư hại nặng nề."
28 Dân chúng nghe xong đều ngạc nhiên về lời
dạy của Chúa.
29 Vì Ngài giảng dạy đầy uy quyền, khác hẳn
các thầy dạy luật của họ.

8

Chúa Giê-xu Chữa Lành Bệnh Phong Hủi

1 Khi Chúa Giê-xu xuống núi, có đoàn dân
đông đi theo.
2 Một người phong hủi đến gần, quỳ trước mặt
Chúa, nài xin: "Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể
chữa cho con được sạch."
3 Chúa Giê-xu đưa tay sờ người phong hủi và
phán: "Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!" Lập tức bệnh
phong hủi biến mất.
4 Chúa Giê-xu phán với anh: "Con đừng cho
ai biết, nhưng cứ đến ngay thầy tế lễ xin khám
bệnh và dâng lễ vật như luật pháp Môi-se ấn
định, để chứng tỏ cho mọi người biết con được
lành."

Đức Tin của Viên Chức La Mã

5 Khi Chúa vào thành Ca-bê-na-um, một viên
đội trưởng La Mã đến cầu cứu:

6 “Thưa Chúa, đầy tớ của tôi đang nằm bại liệt
ở nhà, đau đớn lắm.”
7 Chúa đáp: “Ta sẽ đến chữa lành cho anh ấy.”
8 Viên đội trưởng thưa: “Chúa không phải
đến, vì tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà,
Chúa chỉ truyền lệnh từ đây, đầy tớ tôi sẽ được
lành.
9 Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ
huy, và dưới quyền tôi cũng có nhiều binh sĩ.
Tôi bảo tên này ‘Đi,’ nó đi, bảo tên kia ‘Đến,’ nó
đến. Tôi sai đầy tớ tôi ‘Hãy làm việc này,’ nó liền
vâng lời. Vậy Chúa chỉ cần ra lệnh, đầy tớ tôi sẽ
được lành.”
10 Khi Chúa Giê-xu nghe điều đó, Ngài ngạc
nhiên quay lại với những người theo Ngài, Ngài
phán: “Thật, trong cả xứ Ít-ra-ên, Ta cũng chưa
thấy ai có đức tin như người này!
11 Ta cho anh chị em biết, sẽ có nhiều dân
ngoại từ các nơi trên thế giới đến dự tiệc trên
Nước Trời với Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.
12 Trong khi đó, nhiều người Ít-ra-ên được gọi
là ‘con dân Nước Trời’ lại bị ném ra chỗ tối tăm,
là nơi đầy tiếng than khóc và nghiến răng.”
13 Chúa Giê-xu nói với viên đội trưởng: “Ông
cứ an tâm về nhà! Việc sẽ xảy ra đúng như điều
ông tin.” Ngay giờ đó, người đầy tớ được lành.

Chúa Chữa Lành Nhiều Người Bệnh

14 Chúa Giê-xu vào nhà Phi-e-rơ, bà gia Phi-e-
rơ đang sốt nặng, nằm trên giường bệnh.
15 Khi Chúa Giê-xu nắm tay bà, cơn sốt liền
dứt. Bà đứng dậy phục vụ Chúa.

16 Tối hôm ấy, người ta đem nhiều người bị quỷ
ám đến gặp Chúa Giê-xu. Chúa chỉ quở một lời,
các quỷ liền ra khỏi. Ngài cũng chữa lành mọi
người bệnh tại đó.
17 Đúng như Tiên tri Y-sai đã viết:
“Người đã mang tật nguyền của chúng ta,
gánh bệnh hoạn thay chúng ta.”*

Giá của Sự Theo Chúa Giê-xu

18 Thấy đoàn dân đứng chung quanh quá
đông, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ sửa soạn
vượt biển sang bờ bên kia.
19 Một thầy dạy luật đến thưa Chúa: “Thưa
Thầy, dù Thầy đi đâu, tôi cũng xin theo!”
20 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cáo có hang,
chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ
gối đầu!”
21 Một môn đệ tỏ vẻ do dự: “Thưa Chúa, đợi
khi nào cha con mất, con sẽ theo Chúa.”
22 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cứ theo Ta
ngay. Để những người chết phần tâm linh lo mai
táng người chết của họ.”

Chúa Giê-xu Dẹp Yên Trận Bão

23 Chúa Giê-xu và các môn đệ xuống thuyền,
vượt biển qua bờ bên kia.
24 Thình lình có trận bão nổi lên, sóng tràn ập
vào thuyền. Nhưng Chúa Giê-xu đang ngủ.
25 Các môn đệ đến đánh thức Ngài, hớt hải
thưa: “Chúa ơi, xin cứu chúng con, chúng con
chết mất!”

---

* **8:17** Ysai 53:4

26 Chúa Giê-xu đáp: “Sao các con sợ hãi thế?
Đức tin các con thật kém cỏi!” Rồi Ngài đứng
dậy quở gió và biển, lập tức biển lặng gió yên.
27 Các môn đệ kinh ngạc hỏi nhau: “Người là
ai mà đến gió và biển cũng phải vâng lời?”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Hai Người bị Quỷ Ám

28 Qua đến bờ biển vùng Ga-đa-ren, có hai
người bị quỷ ám đến gặp Chúa. Họ sống ngoài
nghĩa địa, hung dữ đến nỗi chẳng ai dám đi
ngang qua đó.
29 Họ kêu la: “Con Đức Chúa Trời! Ngài đến
đây làm gì? Ngài đến hình phạt chúng tôi trước
thời hạn của Chúa sao?”
30 Gần đó có bầy heo đông đang ăn.
31 Bọn quỷ nài nỉ: “Nếu Ngài đuổi chúng tôi,
xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo.”
32 Chúa ra lệnh: “Đi ra!” Chúng ra khỏi hai
người, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo liền lao
đầu qua bờ đá, rơi xuống biển, chết chìm dưới
nước.
33 Bọn chăn heo chạy vào thành báo lại mọi
việc, kể cả việc xảy ra cho các người bị quỷ ám.
34 Mọi người trong thành kéo ra xem Chúa Giê-
xu. Khi nhìn thấy Chúa, họ nài xin Ngài đi nơi
khác.

9

Chúa Giê-xu Chữa Người Bại

1 Chúa Giê-xu xuống thuyền vượt biển về
thành Ca-bê-na-um là nơi Ngài thường cư trú.

2 Người ta mang đến một người bại nằm trên
đệm. Thấy đức tin của họ, Chúa Giê-xu phán với
người bại: “Hãy vững lòng, hỡi con! Tội lỗi con
đã được tha rồi!”
3 Mấy thầy dạy luật nghĩ thầm: “Ông này
phạm thượng quá! Không lẽ ông tự cho mình
là Đức Chúa Trời sao?”
4 Chúa Giê-xu đọc được ý tưởng họ, liền hỏi:
“Sao các ông nghĩ như thế?
5 Trong hai cách nói: ‘Tội lỗi con đã được tha’
hoặc ‘Hãy đứng dậy và bước đi,’ cách nào dễ
hơn?
6 Để các ông biết Con Người ở trần gian có
quyền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại này.”
Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người bại: “Con
đứng dậy! Đem đệm về nhà!”
7 Người bại liền vùng dậy và đi về nhà.
8 Dân chúng thấy việc xảy ra đều kinh sợ. Họ
ca ngợi Đức Chúa Trời đã ban quyền năng phi
thường cho loài người.

Chúa Giê-xu Gọi Ma-thi-ơ

9 Trên đường đi, Chúa Giê-xu thấy Ma-thi-ơ
đang làm việc tại sở thu thuế. Chúa gọi: “Con
hãy theo Ta!” Ma-thi-ơ liền đứng dậy theo Ngài.
10 Chúa Giê-xu và các môn đệ ăn tối tại nhà Ma-
thi-ơ. Có nhiều người thu thuế và người mang
tiếng xấu trong xã hội ngồi ăn chung với Chúa.
11 Mấy thầy Pha-ri-si bất bình, đến chất vấn
các môn đệ Ngài: “Sao Thầy các anh ngồi ăn với
hạng người xấu xa đó?”

12 Chúa Giê-xu nghe điều đó, Ngài đáp: “Vì
người bệnh mới cần y sĩ, chứ người khỏe mạnh
không cần!”
13 Ngài tiếp: “Thôi, các ông cứ đi và học ý
nghĩa câu Thánh Kinh này: ‘Ta chẳng muốn sinh
tế, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ.’* Vì Ta đến
trần gian không phải để gọi người thánh thiện,
nhưng để kêu gọi người có tội.”

Thảo Luận về Kiêng Ăn

14 Một hôm, các môn đệ của Giăng Báp-tít
đến hỏi Chúa Giê-xu: “Tại sao môn đệ của Thầy
không kiêng ăn, còn chúng tôi và các thầy Pha-
ri-si đều phải kiêng ăn?”
15 Chúa Giê-xu đáp: “Bạn chàng rể có buồn
rầu kiêng ăn trong ngày cưới không? Chỉ khi
nào chàng rể đi, họ mới không thiết gì đến ăn
uống nữa.
16 Không ai vá miếng vải mới vào áo cũ, vì
miếng vá sẽ toạc ra, đường rách càng rộng hơn.
17 Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ,
vì bầu da sẽ nứt, rượu chảy hết, mà bầu cũng
không dùng được nữa. Muốn giữ cho lâu dài,
rượu mới phải đổ vào bầu mới.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Vì Đức Tin

18 Chúa Giê-xu đang giảng dạy, viên quản lý
hội đường Do Thái đến quỳ lạy trước mặt Ngài,
thưa: “Con gái tôi vừa chết! Xin Thầy đến đặt
tay trên mình nó, cho nó sống lại.”

---

* **9:13** Ôsê 6:6

19 Chúa Giê-xu và các môn đệ đến nhà viên
quản lý.
20 Một người phụ nữ mắc bệnh rong huyết đã
mười hai năm đi theo sau, sờ trôn áo Chúa,
21 vì bà nghĩ: “Chỉ sờ áo Chúa là ta lành bệnh!”
22 Chúa Giê-xu quay lại nhìn thấy bà liền bảo:
“Con gái Ta ơi, con cứ mạnh dạn! Đức tin của
con đã chữa cho con lành.” Ngay lúc ấy, bà được
lành bệnh.
23 Khi Chúa Giê-xu vào nhà viên quản lý hội
đường, Ngài nhìn thấy dân chúng tụ tập huyên
náo và nghe nhạc tang lễ.
24 Chúa phán: “Đi chỗ khác! Em bé chỉ ngủ
chứ không chết đâu!” Nhưng họ quay lại chế
nhạo Ngài.
25 Khi đám đông đi khỏi, Chúa Giê-xu vào bên
giường đứa bé, nắm tay nó. Nó liền đứng dậy,
lành mạnh như thường.
26 Tin ấy được loan truyền khắp nơi.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khiếm Thị

27 Chúa Giê-xu đang đi, hai người khiếm thị
theo sau, kêu xin: “Lạy Con Vua Đa-vít, xin
thương xót chúng con!”
28 Khi Chúa vào nhà, họ cũng theo vào. Chúa
Giê-xu hỏi: “Các con tin Ta có quyền chữa lành
cho các con không?”
Họ đáp: “Thưa Chúa, chúng con tin!”
29 Chúa sờ mắt hai người, rồi bảo: “Theo đức
tin các con, mắt các con phải được lành!”
30 Lập tức mắt hai người thấy rõ, Chúa phán
họ không được nói cho ai biết,

31 nhưng vừa ra khỏi nhà, họ đồn Danh Chúa
khắp nơi.
32 Họ vừa đi khỏi, người ta mang đến cho Chúa
một người câm bị quỷ ám.
33 Chúa đuổi quỷ, người câm liền nói được.
Dân chúng kinh ngạc bảo nhau: “Đây là việc dị
thường, chưa từng thấy trong Ít-ra-ên!”
34 Nhưng các thầy Pha-ri-si bình phẩm: “Ông
ấy dùng quyền của quỷ vương mà trừ quỷ.”

Lòng Thương Vô Hạn

35 Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng
mạc trong vùng, giảng dạy trong các hội đường,
công bố Tin Mừng Nước Trời. Đến nơi nào, Ngài
cũng chữa lành mọi bệnh tật.
36 Thấy đoàn dân đông đảo, Chúa động lòng
thương xót vì họ yếu đuối khốn khổ, tản lạc bơ
vơ chẳng khác đàn chiên không có người chăn.
37 Chúa phán cùng các môn đệ: “Mùa gặt thật
trúng, song thợ gặt quá ít.
38 Các con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm
nhiều thợ gặt vào đồng lúa của Ngài!”

10

Chúa Giê-xu Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Ra

1 Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ đến gần, cho
họ quyền năng đuổi quỷ và chữa bệnh.
2 Đây là tên mười hai sứ đồ:

Đầu tiên là Si-môn (còn gọi là Phi-e-rơ),
Kế đến là Anh-rê (em Si-môn),
Gia-cơ (con Xê-bê-đê),

Giăng (em Gia-cơ),
3 Phi-líp,
Ba-thê-lê-my,
Thô-ma,
Ma-thi-ơ (người thu thuế),
Gia-cơ (con An-phê),
Tha-đê,
4 Si-môn (đảng viên Xê-lốt),
Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (người phản Chúa sau này).

5 Chúa Giê-xu sai mười hai sứ đồ lên đường và
căn dặn: “Đừng đi đến các dân ngoại hoặc vào
các thành của người Sa-ma-ri,
6 nhưng trước hết hãy đi tìm các con chiên
thất lạc của nhà Ít-ra-ên.
7 Hãy đi và loan báo cho họ biết Nước Trời đã
đến gần.
8 Hãy chữa lành bệnh tật, trị chứng phong hủi,
khiến người chết sống lại, đuổi quỷ khỏi người
bị ám. Hãy ban tặng như các con đã được ban
tặng.
9 Đừng mang theo vàng, bạc, hoặc tiền đồng
trong thắt lưng,
10 đừng mang túi hành trang. Đừng mang
thêm áo choàng, giày dép, cũng đừng cầm gậy
đi đường, vì các con sẽ được người ta săn sóc,
tiếp đãi.
11 Khi vào thành phố hay xã thôn nào, nên tìm
đến nhà người chân thành xứng đáng, ở lại đó
cho đến khi đi nơi khác.
12 Khi xin phép ở lại, phải tỏ tình thân thiện.

13 Nếu thấy họ xứng đáng, các con cầu phước
lành cho họ; nếu không, phước lành sẽ trở về
các con.
14 Nếu nhà nào hay thành nào không tiếp rước,
không nghe lời các con, cứ giũ áo ra đi để chứng
tỏ các con không còn chịu trách nhiệm về số
phận của họ.
15 Ta nói quả quyết, đến ngày phán xét, các
thành gian ác như Sô-đôm và Gô-mô-rơ còn có
thể dung thứ hơn thành ấy.
16 Này, Ta sai các con đi như chiên vào giữa
bầy muông sói. Phải thận trọng như rắn và hiền
lành như bồ câu!
17 Phải đề phòng! Người ta sẽ bắt giải các con
ra tòa, đánh đập các con giữa hội đường.
18 Vì Ta, họ sẽ giải các con đến trước mặt các
vua và các tổng trấn. Đó là cơ hội để các con nói
về Ta cho họ và cho các dân ngoại.
19 Khi bị đưa ra tòa, đừng lo phải nói những
gì, vì đúng lúc, Đức Chúa Trời sẽ cho các con
những lời đối đáp thích hợp.
20 Lúc ấy không phải các con nói nữa, nhưng
chính Thánh Linh của Cha các con trên trời sẽ
nói qua môi miệng các con.
21 Anh sẽ phản bội, đem nộp em cho người ta
giết. Cha sẽ nộp con. Con cái sẽ phản nghịch,
đưa cha mẹ vào chỗ chết.
22 Mọi người sẽ ganh ghét các con, vì các con
là môn đệ Ta. Ai nhẫn nhục chịu đựng cho đến
cuối cùng sẽ được cứu.
23 Nếu các con bị bức hại trong thành này, nên
trốn qua thành khác. Trước khi các con đi khắp

các thành của Ít-ra-ên, Con Người đã đến rồi.
24 Môn đệ không hơn thầy, và đầy tớ không
hơn chủ.
25 Cùng lắm, môn đệ chịu khổ nhục bằng thầy,
đầy tớ bị hành hạ bằng chủ. Người ta dám gọi
Ta là quỷ vương, còn có tên xấu nào họ chẳng
đem gán cho các con!
26 Đừng sợ họ, vì chẳng có gì che giấu mãi;
tất cả các bí mật đều sẽ được công bố cho mọi
người.
27 Những điều Ta dạy các con ban đêm, nên
nói lớn giữa ban ngày; những lời Ta thì thầm
bên tai, cứ loan báo cho mọi người biết.
28 Đừng sợ những người muốn giết hại các con
vì họ chỉ có thể giết thể xác, mà không giết được
linh hồn. Phải sợ Đức Chúa Trời, vì Ngài có
quyền hủy diệt cả thể xác và linh hồn trong hỏa
ngục.
29 Hai con chim sẻ chỉ bán một xu, nhưng nếu
Cha các con không cho phép, chẳng một con nào
rơi xuống đất.
30 Ngài biết cả số tóc trên đầu các con nữa.
31 Vậy, đừng lo sợ, vì các con quý hơn chim sẻ.
32 Ai công khai xưng mình là môn đệ Ta, Ta
cũng sẽ công nhận họ trước mặt Cha Ta trên
trời.
33 Còn ai công khai chối bỏ Ta, Ta cũng chối bỏ
họ trước mặt Cha Ta trên trời.
34 Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình cho
thế giới! Không, Ta không đem hòa bình, nhưng
đem gươm giáo.
35 ‘Ta đến để phân rẽ con trai với cha,

con gái với mẹ,
con dâu với mẹ chồng.
36 Kẻ thù không ở đâu xa, nhưng ở ngay trong
nhà!’*
37 Nếu các con yêu cha mẹ hơn Ta, các con
không đáng làm môn đệ Ta. Ai yêu con trai, con
gái mình hơn Ta cũng không đáng làm môn đệ
Ta.
38 Nếu các con không vác cây thập tự mình
theo Ta, các con không đáng làm môn đệ Ta.
39 Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng, nhưng
ai hy sinh tính mạng vì Ta, sẽ được sống.”
40 “Ai tiếp rước các con là tiếp rước Ta. Ai tiếp
rước Ta là tiếp rước Cha Ta, Đấng sai Ta đến.
41 Nếu các con tiếp rước một nhà tiên tri vì
tôn trọng người của Đức Chúa Trời, các con sẽ
nhận phần thưởng như nhà tiên tri. Nếu các con
tiếp rước một người công chính vì tôn trọng đức
công chính, các con sẽ nhận phần thưởng như
người công chính.
42 Nếu các con cho một người hèn mọn này
uống một chén nước lạnh vì người ấy là môn đệ
Ta, chắc chắn các con sẽ được tưởng thưởng.”

11

Chúa Giê-xu và Giăng Báp-tít

1 Dặn bảo mười hai sứ đồ xong, Chúa Giê-xu
đi vào các thành phố miền đó giảng dạy.
2 Giăng Báp-tít ở trong tù, nghe mọi việc Chúa
Cứu Thế đã làm, liền sai các môn đệ mình đến
hỏi Chúa:

* **10:36** Mi 7:6

3 “Thầy có phải là Chúa Cứu Thế không? Hay
chúng tôi còn phải chờ đợi Đấng khác?”
4 Chúa Giê-xu đáp: “Cứ về thuật lại cho Giăng
mọi việc anh chị em chứng kiến tại đây:
5 Người khiếm thị được thấy, người què được
đi, người phong được sạch, người điếc được
nghe, người chết sống lại, và người nghèo được
nghe giảng Phúc Âm.
6 Cũng nhắn cho Giăng lời này: ‘Phước cho
người nào không nghi ngờ Ta.’ ”
7 Sau khi môn đệ Giăng đi khỏi, Chúa Giê-xu
nói về Giăng với dân chúng: “Khi vào tìm Giăng
trong đồng hoang, anh chị em mong sẽ gặp một
người như thế nào? Người yếu ớt như lau sậy
ngả theo chiều gió?
8 Hay người ăn mặc sang trọng? Không, người
ăn mặc sang trọng chỉ sống trong cung điện.
9 Hay anh chị em đi tìm một nhà tiên tri?
Đúng, Giăng chẳng những là nhà tiên tri mà còn
quan trọng hơn nữa!
10 Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng:
‘Này Ta sai sứ giả Ta đi trước Con,
người sẽ dọn đường cho Con.’*
11 Ta nói quả quyết, trong đời này chẳng có ai
lớn hơn Giăng, nhưng trong Nước Trời, người
nhỏ nhất còn lớn hơn Giăng!
12 Từ khi Giăng truyền giảng và làm báp-tem
đến nay, có vô số người nhiệt thành lũ lượt vào
Nước Trời,

* **11:10** Mal 3:1

13 vì tất cả luật pháp và lời tiên tri đều được
công bố cho đến thời đại Giăng.
14 Nói rõ hơn, Giăng chính là Ê-li mà các tiên
tri loan báo sẽ đến vào giai đoạn khởi đầu.
15 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!
16 Ta có thể so sánh thế hệ này với ai? Họ giống
như đám trẻ chơi ngoài phố trách nhau:
17 ‘Bọn tao diễn trò vui,
bay không thích,
mà diễn trò buồn,
bay cũng không ưa!’
18 Thấy Giăng thường nhịn ăn, nhịn uống, họ
bảo: ‘Ông ấy bị quỷ ám!’
19 Thấy Con Người ăn uống, họ lại chỉ trích:
‘Người này ham ăn mê uống, kết bạn với bọn
người thu thuế và tội lỗi’. Nhưng phải chờ xem
kết quả, mới biết thế nào là khôn ngoan thật!”

Sự Phán Xét cho Người Không Tin

20 Rồi Chúa Giê-xu khởi sự lên án những thành
phố đã chứng kiến rất nhiều phép lạ Chúa làm,
nhưng vẫn ngoan cố không chịu ăn năn quay về
với Đức Chúa Trời:
21 “Khốn cho thành Cô-ra-xin, khốn cho thành
Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ Ta làm nơi đây
được thực hiện tại thành Ty-rơ và thành Si-đôn,
dân hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rải tro lên
đầu tỏ lòng ăn năn từ lâu rồi!
22 Đến ngày phán xét cuối cùng, Ty-rơ và Si-
đôn còn đáng được dung thứ hơn Cô-ra-xin và
Bết-sai-đa!

23 Còn thành Ca-bê-na-um được đem lên tận
trời sao? Không, nó sẽ bị ném xuống hỏa ngục!
Vì nếu các phép lạ Ta làm tại đây được thực hiện
tại thành Sô-đôm, hẳn thành ấy còn tồn tại đến
ngày nay.
24 Đến ngày phán xét cuối cùng, Sô-đôm còn
đáng được dung thứ hơn Ca-bê-na-um!”

Đến với Chúa Sẽ Được Nghỉ Ngơi

25 Lúc ấy, Chúa Giê-xu cầu nguyện: “Thưa Cha,
là Chúa Tể vũ trụ, Con tạ ơn Cha, vì đối với người
tự cho là khôn ngoan, Cha đã giấu kín chân lý để
tiết lộ cho con trẻ biết.
26 Thưa Cha, việc ấy đã làm Cha hài lòng!

27 Cha Ta đã giao hết mọi việc cho Ta. Chỉ một
mình Cha biết Con, cũng chỉ một mình Con—
và những người được Con tiết lộ—biết Cha mà
thôi.”
28 Rồi Chúa Giê-xu phán: “Hãy đến với Ta,
những ai đang nhọc mệt và nặng gánh ưu tư,
Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi.
29 Ta có lòng khiêm tốn, dịu dàng; hãy mang
ách với Ta và học theo Ta, các con sẽ được an
nghỉ trong tâm hồn.
30 Vì ách Ta êm dịu và gánh Ta nhẹ nhàng.”

12

Thảo Luận về Ngày Sa-bát

1 Một hôm, nhằm ngày Sa-bát,* Chúa Giê-xu
và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Các
môn đệ đói nên hái bông lúa, vò ăn.
2 Các thầy Pha-ri-si nhìn thấy, liền phàn nàn:
"Môn đệ của Thầy làm thế là trái luật! Không
được hái lúa vào ngày Sa-bát."
3 Chúa Giê-xu phán với họ: "Các ông chưa đọc
chuyện vua Đa-vít và các bạn đồng hành bị đói
sao?
4 Vua vào trong Đền Thờ ăn bánh thánh dành
riêng cho các thầy tế lễ, và chia cho các bạn cùng
ăn. Việc ấy chẳng trái luật sao?
5 Các ông cũng chưa đọc sách luật Môi-se nói
về các thầy tế lễ phục vụ trong Đền Thờ phải làm
việc ngày Sa-bát mà không mắc tội sao?
6 Tôi cho các ông biết, tại đây có Đấng cao
trọng hơn Đền Thờ!
7 Nếu các ông hiểu ý nghĩa câu Thánh Kinh:
'Ta chẳng muốn sinh tế, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng
nhân từ,'† hẳn các ông không còn lên án người
vô tội.
8 Vì Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát."

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh trong Ngày Sa-bát

9 Chúa Giê-xu đến hội đường,
10 gặp một người bị teo bàn tay. Người Pha-ri-si
hỏi Chúa Giê-xu: "Chữa bệnh trong ngày Sa-bát
có hợp pháp không?" (Họ mong Ngài trả lời có,
để họ có thể gài bẫy tố cáo Ngài).

---

* **12:1** Ngày nghỉ lễ cuối tuần của người Do Thái, không được phép làm việc † **12:7** Ôsê 6:6

11 Chúa Giê-xu đáp: “Nếu chiên của các ông bị
rơi xuống hố trong ngày Sa-bát, các ông có tìm
cách cứu nó lên ngay hôm ấy không? Dĩ nhiên
các ông sẽ cứu nó.
12 Con người còn quý trọng hơn chiên biết bao!
Phải, làm việc thiện trong ngày Sa-bát là hợp
pháp!”
13 Rồi Chúa phán với người teo tay: “Con xòe
bàn tay ra!” Anh vâng lời, bàn tay teo liền được
lành như tay kia.
14 Các thầy Pha-ri-si bỏ về, họp nhau để tìm
mưu giết Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu, Đầy Tớ Chọn Lựa của Đức Chúa Trời

15 Chúa Giê-xu biết ý định họ, nên rời khỏi
hội đường. Dân chúng kéo nhau theo Chúa rất
đông. Ngài chữa lành mọi người bệnh
16 và cấm họ đừng cho người khác biết về Ngài.
17 Việc ấy xảy ra đúng theo lời Tiên tri Y-sai:

18 “Đây là Đầy tớ Ta, Người được Ta lựa chọn.
Là Người Ta yêu quý, làm Ta thỏa lòng.
Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên Người,
Người sẽ công bố công lý cho các dân tộc.
19 Người sẽ chẳng tranh giành, kêu la,
cũng chẳng lớn tiếng ngoài đường phố.
20 Người sẽ chẳng bẻ cây sậy yếu nhất
cũng chẳng dập tắt ngọn đèn mong manh.
Cho đến lúc Người đưa công lý đến cuộc
toàn thắng.

21 Danh Người sẽ là nguồn hy vọng cho mọi dân
tộc.”‡

Chúa Giê-xu và Quỷ Vương

22 Người ta mang đến Chúa Giê-xu một người
bị quỷ ám, đã câm lại khiếm thị. Được Chúa
chữa lành, người ấy liền nói và thấy được.
23 Dân chúng kinh ngạc bảo nhau: “Có thể
Giê-xu này là Con của Đa-vít, là Đấng Mết-si-a
không?”
24 Nhưng khi các thầy Pha-ri-si nghe về phép
lạ thì nói: “Ông ấy dùng quyền của quỷ vương
để đuổi quỷ.”
25 Biết ý tưởng của họ, Chúa Giê-xu giảng giải:
“Một quốc gia chia rẽ phải bị tiêu diệt. Một
thành phố hay một gia đình chia rẽ cũng không
thể bền vững.
26 Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan thì nước nó bị chia
rẽ và tự tiêu diệt.
27 Nếu Ta nhờ quyền năng Sa-tan để đuổi quỷ,
môn đệ các ông sẽ nhờ quyền năng nào? Chính
họ sẽ xét xử các ông.
28 Nhưng nếu Ta nhờ Thánh Linh của Đức
Chúa Trời để đuổi quỷ, thì Nước của Đức Chúa
Trời đã đến với các ông rồi!
29 Không ai vào nhà một người chủ nô cường
bạo để giải cứu đám nô lệ mà trước hết không
trói người ấy lại. Nếu không thắng Sa-tan, không
ai đuổi quỷ của nó được.

‡ **12:21** Ysai 42:1-4

30 Ai không hợp tác với Ta là chống lại Ta, ai
không quy tụ quanh Ta sẽ bị phân tán.
31 Vậy Ta nói với các ông, mọi tội lỗi và lời
phạm thượng của loài người đều có thể được tha
thứ, ngay cả lời xúc phạm Chúa Cứu Thế; nhưng
xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ chẳng bao
giờ được tha.
32 Ai nói lời xúc phạm Con Người cũng được
tha, nhưng ai xúc phạm đến Chúa Thánh Linh
sẽ không bao giờ được tha, dù trong đời này hay
đời sau.
33 Nhờ xem quả mà biết cây. Cây lành sinh quả
lành. Cây độc sinh quả độc.
34 Loài rắn độc kia! Gian ác như các ông làm
sao nói được lời ngay thẳng trong sạch? Vì do
những điều chất chứa trong lòng mà miệng nói
ra.
35 Người tốt do lòng thiện mà nói ra lời lành;
người xấu do lòng ác mà nói ra lời dữ.
36 Ta nói với các ông, đến ngày phán xét cuối
cùng, mọi người phải khai hết những lời vô ích
mình đã nói.
37 Lời nói sẽ định đoạt số phận mỗi người vì
do lời nói người này được tha bổng, cũng do lời
nói, người kia bị kết tội.”

Dấu Lạ Giô-na

38 Một hôm, các thầy dạy luật và Pha-ri-si đến
thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa thầy, chúng tôi
muốn xem Thầy làm dấu lạ.”
39 Chúa Giê-xu đáp: “Thế hệ gian ác, thông
dâm này đòi xem dấu lạ, nhưng dấu lạ của tiên
tri Giô-na cũng đủ rồi.

40 Như Giô-na đã nằm trong bụng cá ba ngày
ba đêm, Con Người cũng sẽ vào lòng đất ba ngày
ba đêm.
41 Đến ngày phán xét, người Ni-ni-ve sẽ đứng
lên buộc tội thế hệ này. Vì khi Giô-na cảnh cáo,
họ đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về Đức Chúa
Trời. Nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Giô-na mà
dân này không chịu ăn năn!
42 Đến ngày phán xét, Nữ hoàng Sê-ba sẽ đứng
lên buộc tội thế hệ này, vì bà đã từ một nước xa
xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan của Vua Sa-lô-
môn, nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Sa-lô-môn
mà chẳng ai muốn nghe.
43 Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi vào nơi
hoang mạc, tìm chỗ nghỉ ngơi nhưng không tìm
được.
44 Rồi nó nói: 'Ta sẽ trở lại người mà ta đã ra
đi.' Lúc trở lại, thấy tấm lòng người ấy dọn dẹp
sạch sẽ, nhưng vẫn còn vô chủ.
45 Nó liền rủ bảy quỷ khác độc ác hơn, cùng
vào chiếm cứ tấm lòng ấy. Vậy người ấy lâm vào
tình trạng bi thảm hơn trước."

Mẹ và Anh Em Chúa Giê-xu

46 Chúa Giê-xu đang giảng dạy dân chúng, mẹ
và các em Ngài đến đứng bên ngoài muốn nói
chuyện với Ngài.
47 Người ta nói với Chúa Giê-xu: "Mẹ và các
em Thầy đứng bên ngoài, họ muốn nói chuyện
với Thầy."
48 Chúa Giê-xu hỏi: "Ai là mẹ Ta? Ai là em Ta?"

49 Rồi Ngài chỉ các môn đệ: “Đây là mẹ và anh
chị em Ta.
50 Vì tất cả những người làm theo ý muốn Cha
Ta trên trời đều là anh em, chị em, và mẹ Ta.”

13

Ẩn Dụ Người Gieo Giống

1 Cũng trong ngày đó, Chúa Giê-xu ra khỏi nhà,
đến bờ biển.
2 Dân chúng tụ tập rất đông đảo, nên Chúa
xuống một chiếc thuyền, ngồi đó giảng dạy, còn
dân chúng đứng trên bờ, chăm chú nghe.
3 Chúa dùng nhiều ẩn dụ dạy dỗ họ:
“Một người ra đồng gieo lúa.
4 Lúc vãi hạt giống, có hạt rơi trên đường mòn,
liền bị chim ăn sạch.
5 Có hạt dính vào lớp đất mỏng phủ trên đá;
cây non sớm mọc lên
6 nhưng khi bị ánh mặt trời thiêu đốt, nó héo
dần rồi chết, vì rễ không bám sâu vào lòng đất.
7 Có hạt rơi giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn
nghẹt.
8 Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gấp ba
mươi, sáu mươi, hay một trăm lần.
9 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe.”
10 Các môn đệ đến và hỏi Chúa: “Sao Thầy
dùng những chuyện ẩn dụ nói với dân chúng?”
11 Chúa đáp: “Các con hiểu huyền nhiệm về
Nước Trời, còn những người khác không hiểu
được.

12 Vì ai nghe lời dạy Ta, sẽ cho thêm sự hiểu
biết, nhưng ai không nghe, dù còn gì cũng bị
lấy đi.
13 Cho nên Ta dùng ẩn dụ này:
Vì họ nhìn, nhưng không thật sự thấy.
Họ nghe, nhưng không thật sự lắng nghe
hay hiểu gì.
14 Đúng như lời Tiên tri Y-sai:
‘Các ngươi nghe điều Ta nói
mà các ngươi không hiểu.
Các ngươi thấy điều Ta làm
mà các ngươi không nhận biết.
15 Vì lòng dân này chai lì,
đôi tai nghễnh ngãng,
và đôi mắt khép kín—
nên chúng không thể thấy,
tai không thể nghe,
lòng không thể hiểu,
và chúng không thể quay về với Ta
để được Ta chữa lành cho.’*
16 Nhưng, phước cho mắt các con vì thấy được,
phước cho tai các con, vì nghe được.
17 Có biết bao nhà tiên tri và người công chính
thời xưa mong mỏi được thấy những việc các
con thấy, và nghe những lời các con nghe, mà
không được.
18 Và đây là ý nghĩa ẩn dụ người gieo giống.
19 Người nghe sứ điệp về Nước Trời mà không
hiểu chẳng khác gì hạt giống rơi nhằm đường
mòn chai đá. Vừa nghe xong, liền bị Sa-tan đến

* **13:15** Ysai 6:9-10

cướp hạt giống đi, ấy là hạt giống đã được gieo
trong lòng.
20 Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên đá
tượng trưng cho người nghe Đạo, vội vui mừng
tiếp nhận,
21 nhưng quá hời hợt, rễ không vào sâu trong
lòng. Khi bị hoạn nạn, bức hại vì Đạo Đức Chúa
Trời, họ vội buông tay đầu hàng.
22 Hạt giống rơi nhằm bụi gai là những người
nghe đạo Đức Chúa Trời nhưng quá lo âu về đời
này và ham mê phú quý đến nỗi làm cho Đạo bị
nghẹt ngòi, không thể nào kết quả được.
23 Còn hạt giống rơi vào vùng đất tốt chỉ về
người nghe Đạo Đức Chúa Trời và hiểu rõ, nên
đem lại kết quả dồi dào ba mươi, sáu mươi, hay
cả trăm lần như lúc gieo trồng!”

Ẩn Dụ về Lúa Mì và Cỏ Dại

24 Chúa Giê-xu kể cho dân chúng nghe một câu
chuyện khác: “Nước Trời giống như một người
gieo lúa ngoài đồng.
25 Đang đêm, lúc mọi người an giấc, kẻ thù
đến gieo cỏ dại lẫn với lúa.
26 Khi lúa lớn lên, trổ bông kết hạt, cỏ dại cũng
lớn theo.
27 Đầy tớ đến trình với chủ: ‘Thưa, trước kia
chủ gieo lúa nhưng bây giờ cỏ dại mọc đầy
đồng!’
28 Chủ giải thích: ‘Kẻ thù gieo cỏ dại vào đó!’
Đầy tớ hỏi: ‘Chủ muốn chúng tôi giẫy cỏ đi
không?’

29 Chủ trả lời: ‘Không, giẫy cỏ thế nào cũng
động đến lúa.
30 Cứ để yên cho đến mùa gặt, Ta sẽ bảo thợ
gặt gom cỏ dại đốt sạch, rồi thu lúa vào kho.’ ”

Ẩn Dụ về Hạt Cải

31 Chúa Giê-xu kể tiếp: “Nước Trời giống như
hạt cải người ta gieo ngoài đồng.
32 Đó là hạt nhỏ nhất trong các loại hạt giống,
nhưng khi mọc lên trở thành cây lớn, đến nỗi
chim có thể đến làm tổ trên cành.”

Ẩn Dụ về Men

33 Chúa Giê-xu còn dạy ẩn dụ này nữa: “Nước
Trời giống như men làm bánh. Một thiếu phụ
kia lấy men trộn vào bột, nhồi cho đến lúc đống
bột dậy lên.”
34 Đó là những ẩn dụ Chúa Giê-xu dạy dỗ dân
chúng. Ngài luôn luôn dùng ẩn dụ giảng dạy.
35 Đúng như lời Đức Chúa Trời phán qua tiên
tri:
“Ta sẽ dùng ẩn dụ giảng dạy
Ta sẽ kể những huyền nhiệm từ khi sáng tạo
thế gian.”†

Giải Thích Ẩn Dụ về Lúa Mì và Cỏ Dại

36 Rời đám đông bên ngoài, Chúa Giê-xu đi vào
nhà. Các môn đệ Ngài thưa: “Xin Chúa giải thích
cho chúng con câu chuyện cỏ dại ngoài đồng.”
37 Chúa Giê-xu đáp: “Con Người là người gieo
lúa.

† **13:35** Thi 78:2

38 Đồng ruộng là thế gian. Hạt giống là công
dân Nước Trời. Còn cỏ dại là người theo quỷ
Sa-tan.
39 Kẻ thù gieo cỏ dại vào lúa chính là ma quỷ;
mùa gặt là ngày tận thế; thợ gặt là các thiên sứ.
40 Cũng như cỏ dại bị gom lại đốt đi, đến ngày
tận thế,
41 Con Người sẽ sai thiên sứ tập họp những kẻ
gây ra tội lỗi và người gian ác lại,
42 ném chúng vào lò lửa là nơi đầy tiếng than
khóc và nghiến răng.
43 Còn những người công chính sẽ chiếu sáng
như mặt trời trong Nước Cha. Ai có tai để nghe,
nên lắng nghe!”

Ẩn Dụ về Sự Chôn Giấu Châu Báu và Ngọc Trai

44 “Nước Trời giống như châu báu chôn dưới
đất. Có người tìm được, vui mừng bán cả gia tài,
lấy tiền mua miếng đất đó.
45 Nước Trời còn giống trường hợp nhà buôn
đi tìm ngọc quý.
46 Khi tìm thấy viên ngọc vô giá, liền bán hết
của cải để mua viên ngọc.”

Ẩn Dụ về Lưới Cá

47 “Nước Trời cũng giống như người đánh cá
ném lưới xuống biển bắt đủ thứ cá.
48 Khi lưới đã đầy, người ấy kéo vào bờ, ngồi
chọn cá tốt bỏ vào thùng, và vất bỏ mọi thứ
khác.
49 Cũng vậy, trong ngày tận thế, thiên sứ sẽ
đến chia rẽ người gian ác với người công chính,

50 ném người gian ác vào lò lửa, là nơi khóc
lóc và nghiến răng.
51 Các con có hiểu những ẩn dụ ấy không?”
Môn đệ đáp: “Thưa Thầy, hiểu.”
52 Chúa lại tiếp: “Người nào vốn thông thạo
luật pháp, nay làm môn đệ Ta là người có hai
thứ châu báu: Châu báu cũ và châu báu mới.”

Chúa Giê-xu Bị Chối Bỏ tại Na-xa-rét

53 Khi Chúa Giê-xu kể xong các ẩn dụ, Ngài rời
khỏi nơi đó.
54 Ngài trở về quê hương, ngồi dạy dân chúng
trong hội đường. Mọi người đều kinh ngạc về
lời lẽ khôn ngoan và các phép lạ của Chúa.
55 Họ bảo nhau: “Ông ấy con nhà thợ mộc,
chúng ta đều biết cả! Mẹ là bà Ma-ri; các em
trai là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, và Giu-đe.
56 Các em gái cũng đều sinh trưởng tại đây.
Sao ông ấy tài giỏi thế?”
57 Vì đó họ khước từ Ngài.
Nhưng Chúa Giê-xu phán với họ: “Các tiên tri
chẳng bao giờ được gia đình tôn kính, hay quê
hương ca ngợi.”
58 Chúa làm rất ít phép lạ tại quê hương, vì
người ta không tin Ngài.

14

Cái Chết của Giăng Báp-tít

1 Khi Hê-rốt An-ti-ba, người cai trị Ga-li-lê nghe
về Chúa Giê-xu,

2 ông bảo các cận thần: “Người này chắc là
Giăng Báp-tít sống lại, nên mới làm được nhiều
việc dị thường như thế!”
3 Trước đó ít lâu, vua đã bắt Giăng xiềng lại
và tống giam theo lời yêu cầu của Hê-rô-đia, vợ
Phi-líp, em Hê-rốt,
4 vì Giăng dám nói với Hê-rốt “Bệ hạ lấy nàng
là điều trái luật pháp.”
5 Vua muốn giết Giăng, nhưng sợ dân chúng
nổi loạn, vì mọi người đều công nhận Giăng là
nhà tiên tri.
6 Trong buổi liên hoan mừng ngày sinh Hê-rốt,
con gái Hê-rô-đia ra khiêu vũ giữa tiệc, khiến
Hê-rốt say mê.
7 Vua thề sẽ cho cô gái bất cứ điều gì cô xin.
8 Vì mẹ xúi giục, cô gái xin lấy đầu Giăng Báp-
tít để trên mâm.
9 Hê-rốt tỏ vẻ buồn phiền, nhưng đã lỡ thề, vua
không thể rút lời trước mặt quan khách, đành
ra lệnh làm theo ý cô gái.
10 Đao phủ chém Giăng trong ngục,
11 đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bưng về
cho mẹ.
12 Các môn đệ của Giăng đến lấy xác về mai
táng, rồi báo mọi việc cho Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu Đãi Ăn cho Năm Nghìn Người

13 Hay tin ấy, Chúa Giê-xu xuống thuyền đến
nơi thanh vắng. Nhưng dân chúng biết được,
liền từ nhiều thành phố, làng mạc, theo đường
bộ kéo nhau chạy trước đến chỗ Chúa định đi.

14 Vừa lên bờ, thấy đoàn dân đông đảo đang
chờ đợi, Chúa động lòng thương xót, chữa lành
bệnh tật cho họ.
15 Gần tối, các môn đệ đến bên Chúa, thưa:
“Đã quá giờ ăn tối; giữa nơi hoang vắng này
chẳng có gì ăn cả. Xin Thầy cho dân chúng giải
tán, để họ vào làng mua thức ăn.”
16 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Họ chẳng cần đi
đâu cả. Chính các con hãy cho họ ăn!”
17 Các môn đệ ngạc nhiên: “Thầy bảo sao?
Chúng con chỉ có năm ổ bánh nhỏ và hai con
cá mà thôi!”
18 Chúa phán: “Đem lại đây!”
19 Chúa cho dân chúng ngồi trên bãi cỏ. Ngài
cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên
trời cảm tạ Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra, đưa các
môn đệ phân phát cho dân chúng.
20 Mọi người đều ăn no. Các môn đệ đi lượm
những mẩu bánh thừa, đựng được mười hai giỏ.
21 Số người ăn bánh vào khoảng 5.000, không
kể phụ nữ và trẻ em!

Chúa Giê-xu Đi Bộ trên Mặt Nước

22 Lập tức, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ xuống
thuyền chèo trước qua bờ bên kia, còn Ngài ở lại
cho dân chúng ra về.
23 Sau khi từ giã dân chúng, một mình Ngài
lên núi cầu nguyện. Đến tối, Chúa vẫn còn trên
núi.
24 Khi thuyền các môn đệ ra khơi, gặp sóng to
gió lớn nên họ phải chèo chống sóng lớn.

25 Khoảng bốn giờ sáng, Chúa Giê-xu đi bộ trên
mặt nước đến gần thuyền.
26 Các môn đệ thấy Chúa đi trên mặt nước, họ
vô cùng hoảng sợ. Trong cơn kinh hãi, họ thét
lên: “Ma kìa!”
27 Chúa liền trấn an: “Ta đây, các con đừng
sợ!”
28 Phi-e-rơ thưa: “Nếu đúng là Chúa, xin cho
con đi trên mặt nước đến gần Chúa.”
29 Chúa Giê-xu đáp: “Được, con lại đây!”
Phi-e-rơ ra khỏi thuyền, đi trên mặt nước lại
gần Chúa.
30 Nhìn thấy sóng gió chung quanh, Phi-e-rơ
lo sợ, bắt đầu chìm xuống nước, liền kêu lớn:
“Chúa ơi, xin cứu con!”
31 Chúa Giê-xu lập tức đưa tay nắm chặt Phi-e-
rơ: “Đức tin con thật kém cỏi! Sao con nghi ngờ
Ta?”
32 Chúa và Phi-e-rơ vừa bước vào thuyền, sóng
gió đều lặng yên.
33 Các môn đệ thờ lạy Ngài và nhìn nhận:
“Thầy đúng là Con Đức Chúa Trời!”
34 Thuyền tới bờ bên kia, đậu vào bến Ghê-nê-
xa-rết.
35 Dân chúng trong thành nhận ra Chúa Giê-
xu, nên vội vã vào các làng mạc chung quanh
báo tin và đem tất cả người bệnh đến với Chúa.
36 Họ xin Chúa cho người bệnh sờ trôn áo Ngài;
ai sờ áo Chúa đều được lành.

15

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Trong Sạch Bên Trong

1 Các thầy dạy luật và Pha-ri-si từ Giê-ru-sa-
lem đến chất vấn Chúa Giê-xu:
2 “Sao môn đệ Thầy không tuân theo tục lệ của
người xưa truyền lại? Họ không rửa tay trước
khi ăn!”
3 Chúa Giê-xu đáp: “Thế sao tục lệ của các ông
vi phạm mệnh lệnh của Đức Chúa Trời?
4 Đức Chúa Trời dạy: ‘Phải hiếu kính cha mẹ,’*
và ‘Ai nguyền rủa cha mẹ phải bị xử tử.’†
5 Nhưng các ông cho là đúng khi con cái nói
với cha mẹ rằng: ‘Con không thể giúp cha mẹ.
Vì con đã lấy tiền phụng dưỡng cha mẹ dâng lên
Đức Chúa Trời.’
6 Như vậy, vì truyền thống của mình mà các
ông đã hủy bỏ lời của Đức Chúa Trời.
7 Hạng đạo đức giả! Tiên tri Y-sai đã nói về
các ông thật đúng:
8 ‘Miệng dân này nói lời tôn kính Ta,
nhưng lòng họ cách xa Ta.
9 Việc họ thờ phượng Ta thật vô ích,
thay vì vâng giữ mệnh lệnh Ta, họ đem dạy
luật lệ do họ đặt ra.’‡”
10 Chúa Giê-xu gọi đoàn dân đến dạy bảo:
“Anh chị em hãy lắng nghe và cố hiểu lời này:
11 Vật đưa vào miệng không làm con người dơ
bẩn; nhưng điều gì ra từ miệng mới làm ô uế
con người.”
12 Các môn đệ thưa: “Lời Thầy vừa nói làm
mất lòng phái Pha-ri-si.”

---

* **15:4** Xuất 20:12; Phục 5:16 † **15:4** Xuất 21:17; Lê 20:9 ‡ **15:9** Ysai 29:13

13 Chúa Giê-xu đáp: “Cây nào Cha Ta không
trồng sẽ bị nhổ đi.
14 Đừng tiếc làm gì! Họ đã mù quáng, lại
ra lãnh đạo đám người mù, nên chỉ đưa nhau
xuống hố thẳm.”
15 Phi-e-rơ xin Chúa Giê-xu giải nghĩa câu: “Vật
vào miệng không làm dơ bẩn con người…”
16 Chúa Giê-xu đáp: “Con cũng không hiểu
nữa sao?
17 Con không biết thức ăn vào miệng, chỉ qua
dạ dày, rồi ra khỏi thân thể sao?
18 Còn lời nói độc ác phát ra từ lòng mới thật
sự làm dơ bẩn con người.
19 Vì từ lòng dạ con người sinh ra tư tưởng ác,
như giết người, ngoại tình, gian dâm, trộm cắp,
dối trá, và phỉ báng.
20 Những thứ ấy mới làm dơ dáy con người.
Trái lại, không làm lễ rửa tay trước bữa ăn
chẳng làm hoen ố tâm hồn con người đâu.”

Đức Tin của Một Phụ Nữ Dân Ngoại

21 Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê đến phía bắc của
miền Ty-rơ và Si-đôn.
22 Một phụ nữ Ca-na-an ở vùng đó đến kêu xin:
“Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót tôi,
vì con gái tôi bị quỷ ám! Quỷ hành hạ nó kinh
khiếp lắm!”
23 Chúa Giê-xu không đáp một lời. Các môn
đệ thưa: “Xin Thầy bảo bà ấy đi chỗ khác, vì bà
kêu la ồn ào quá.”

24 Chúa Giê-xu quay lại bảo bà: “Ta được sai
đến đây để cứu giúp đàn chiên lạc của Đức Chúa
Trời—là nhà Ít-ra-ên.”
25 Nhưng bà đến gần Chúa, quỳ lạy cầu khẩn:
“Xin Chúa cứu giúp tôi!”
26 Chúa Giê-xu đáp: “Đâu có thể lấy bánh của
con cái đem ném cho chó ăn!”
27 Bà thưa: “Vâng, đúng thế! Nhưng chó chỉ
ăn bánh vụn trên bàn chủ rơi xuống!”
28 Chúa Giê-xu nói với bà: “Bà là người có đức
tin lớn. Lời cầu xin của bà đã được chấp thuận.”
Ngay lúc đó, con gái bà được lành.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Nhiều Người

29 Chúa Giê-xu đi dọc theo bờ biển Ga-li-lê, lên
ngồi trên ngọn đồi.
30 Một đoàn dân đông mang theo người què,
người khiếm thị, người câm, người tàn tật, và
các bệnh khác đem đặt trước Chúa Giê-xu. Chúa
chữa lành tất cả.
31 Thật là một cảnh tượng lạ lùng: Người câm
nói, người què đi, người khiếm thị thấy rõ, người
bệnh tật được chữa lành. Ai nấy đều ngạc nhiên
sững sờ, rồi ngợi tôn Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên.

Chúa Đãi Ăn cho Bốn Nghìn Người

32 Chúa Giê-xu gọi các môn đệ đến gần bảo:
“Ta thương đoàn dân này. Họ ở đây với Ta đã
ba ngày, thức ăn đã hết. Ta không muốn để họ
nhịn đói ra về, vì có thể bị ngất xỉu giữa đường.”

33 Các môn đệ thưa: “Giữa chỗ hoang vắng,
chúng ta tìm bánh đâu cho đủ để đãi đoàn dân
đông đảo này?”
34 Chúa Giê-xu hỏi: “Các con có bao nhiêu
bánh?”
Họ đáp: “Thưa, còn bảy ổ bánh và mấy con cá
nhỏ.”
35 Chúa bảo dân chúng ngồi xuống đất.
36 Ngài cầm bảy ổ bánh và mấy con cá, tạ ơn
Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra trao cho môn đệ đem
phân phát cho đoàn dân.
37 Sau khi tất cả đều ăn no, người ta lượm thức
ăn thừa, đựng đầy bảy giỏ.
38 Số người ăn bánh được 4.000, chưa kể phụ
nữ, thiếu nhi.
39 Chúa Giê-xu cho dân chúng ra về, còn Ngài
xuống thuyền đến vùng Ma-ga-đan.

16

Các Nhà Lãnh Đạo Xin Xem Một Phép Lạ

1 Một hôm, các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê muốn
gài bẫy Chúa Giê-xu nên đến xin Ngài làm một
dấu lạ trên trời.
2 Chúa đáp: “Các ông biết nói rằng: ‘Trời đỏ
ban chiều thì ngày mai sẽ nắng ráo;
3 buổi sáng, trời đỏ âm u, thì suốt ngày mưa
bão.’ Các ông rất thạo thời tiết, nhưng các ông
chẳng hiểu dấu hiệu của thời đại!
4 Thế hệ gian ác, hoài nghi này đòi xem dấu
lạ trên trời, nhưng dấu lạ Giô-na cũng đủ rồi!”
Nói xong, Chúa Giê-xu bỏ đi nơi khác.

Men của Phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê

5 Khi thuyền cập bến bên kia, các môn đệ Chúa
mới biết họ quên mang theo bánh.
6 Chúa Giê-xu cảnh báo họ: “Các con phải cẩn
thận, đề phòng men của phái Pha-ri-si và Sa-đu-
sê.”
7 Các môn đệ tự trách nhau vì họ quên đem
bánh theo.
8 Chúa Giê-xu biết được, liền quở họ: “Đức tin
các con thật kém cỏi! Sao cứ lo lắng vì không có
thức ăn?
9 Các con chưa hiểu sao? Các con không nhớ
năm ổ bánh Ta cho 5.000 người ăn mà còn thừa
bao nhiêu giỏ?
10 Cũng không nhớ bảy ổ bánh Ta cho 4.000
người ăn mà còn thừa bao nhiêu giỏ sao?
11 Tại sao các con nghĩ Ta nói về thức ăn? Ta
bảo các con phải đề phòng men của phái Pha-ri-
si và Sa-đu-sê.”
12 Lúc ấy các môn đệ mới hiểu Chúa không nói
về men làm bánh, nhưng về lời dạy sai lạc của
các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê.

Phi-e-rơ Công Bố về Chúa Giê-xu

13 Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa hỏi các
môn đệ: “Người ta nói Con Người* là ai?”
14 Các môn đệ đáp: “Thưa, có người nói Thầy
là Giăng Báp-tít, người khác cho là Ê-li, người lại
bảo là Giê-rê-mi hoặc một nhà tiên tri khác.”
15 Chúa lại hỏi: “Các con biết Ta là ai không?”

---

* **16:13** “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

16 Si-môn Phi-e-rơ thưa: “Thầy là Đấng Mết-si-
a,† Con Đức Chúa Trời hằng sống!”
17 Chúa Giê-xu đáp: “Si-môn, con Giô-na, Đức
Chúa Trời ban phước cho con! Vì chính Cha Ta
trên trời đã bày tỏ cho con biết sự thật đó, chứ
không phải loài người.
18 Giờ đây, Ta sẽ gọi con là Phi-e-rơ (nghĩa là
‘đá’), Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta trên vầng đá
này, quyền lực của hỏa ngục không thắng nổi
Hội Thánh đó.
19 Ta sẽ trao chìa khóa Nước Trời cho con, cửa
nào con đóng dưới đất, cũng sẽ đóng lại trên
trời, cửa nào con mở dưới đất, cũng sẽ mở ra
trên trời!”
20 Rồi Chúa Giê-xu cấm các môn đệ không
được cho ai biết Ngài là Đấng Mết-si-a.

Chúa Giê-xu Báo Trước Sự Chết của Ngài

21 Từ lúc đó, Chúa Giê-xu nói rõ cho các môn
đệ biết chương trình Chúa đến Giê-ru-sa-lem,
chịu nhiều đau khổ do các trưởng lão, các
trưởng tế, và các thầy dạy luật. Ngài bị giết,
nhưng ba ngày sau sẽ sống lại.
22 Phi-e-rơ đưa Chúa ra một nơi, can gián:
“Đức Chúa Trời chẳng bao giờ để việc ấy xảy
đến cho Chúa đâu!”
23 Chúa Giê-xu quay lại với Phi-e-rơ và phán:
“Lui đi, Sa-tan! Đừng hòng cám dỗ Ta! Ngươi chỉ
suy luận theo quan điểm loài người chứ không
theo ý Đức Chúa Trời!”

---

† **16:16** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Messiah (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu

24 Rồi Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Nếu
ai muốn làm môn đệ Ta, phải phủ nhận chính
mình, vác cây thập tự mình theo Ta.
25 Ai tham sống sợ chết, sẽ mất mạng. Ai hy
sinh tính mạng vì Ta, sẽ được sống.
26 Nếu một người chiếm được cả thế giới
nhưng mất linh hồn thì có ích gì? Vì không có
gì đánh đổi được linh hồn.
27 Vì Con Người sẽ trở lại với các thiên sứ trong
vinh quang của Cha Ngài để thưởng phạt mỗi
người tùy theo việc họ làm.
28 Ta cho các con biết, một vài người đang
đứng đây sẽ còn sống cho đến khi nhìn thấy Con
Người vào trong Nước Ngài.”

17

Chúa Hóa Hình

1 Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phi-e-
rơ, Gia-cơ, và Giăng, em Gia-cơ lên một ngọn núi
cao.
2 Chúa hóa hình ngay trước mặt họ, gương mặt
Chúa sáng rực như mặt trời, áo Ngài trắng như
ánh sáng.
3 Thình lình Môi-se và Ê-li hiện ra thưa chuyện
với Chúa Giê-xu.
4 Phi-e-rơ buột miệng: “Thưa Chúa, ở đây thật
tuyệt! Nếu Chúa muốn, con sẽ dựng ba chiếc
lều cho Chúa, Môi-se và Ê-li.”
5 Khi Phi-e-rơ đang nói, một đám mây sáng
chói bao phủ mọi người, và từ trong mây có tiếng
phán: “Đây là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng
Ta hoàn toàn! Mọi người phải nghe lời Con.”

6 Các môn đệ vô cùng kinh hãi, quỳ sấp mặt
xuống đất.
7 Chúa Giê-xu đến bên cạnh sờ họ, phán:
“Đứng dậy, đừng sợ hãi.”
8 Họ nhìn lên, chỉ còn thấy một mình Chúa
Giê-xu.
9 Lúc xuống núi, Chúa dặn họ: “Đừng thuật
lại cho ai những việc các con vừa thấy, cho đến
khi Con Người từ cõi chết sống lại.”
10 Các môn đệ hỏi: “Sao các thầy dạy luật quả
quyết Ê-li phải đến trước Đấng Mết-si-a?”
11 Chúa Giê-xu đáp: “Ê-li đến trước để chuẩn
bị mọi việc.
12 Nhưng Ta phán với các con, Ê-li đã đến
rồi, nhưng chẳng ai nhìn nhận, lại còn bị nhiều
người bạc đãi. Chính Con Người cũng sẽ chịu
đau khổ dưới tay những người ấy.”
13 Các môn đệ hiểu Chúa đang nói với họ về
Giăng Báp-tít.

Chúa Giê-xu Chữa Cậu Bé Bị Quỷ Ám

14 Dưới chân núi, một đoàn dân đông đang chờ
đợi Chúa. Một người bước tới, quỳ xuống trước
mặt Ngài:
15 “Thưa Chúa, xin thương xót con trai tôi vì
nó bị điên loạn, thường bị ngã vào lửa và rơi
xuống nước, khốn khổ lắm!
16 Tôi đã mang đến cho các môn đệ Chúa,
nhưng họ không chữa được.”
17 Chúa Giê-xu trách: “Những người ngoan cố
hoài nghi kia, Ta phải ở với các anh bao lâu nữa?

Phải chịu đựng các anh cho đến bao giờ? Đem
ngay đứa bé lại đây!”
18 Chúa quở trách quỷ. Quỷ liền ra khỏi đứa
bé. Từ giờ đó, đứa bé được lành.
19 Các môn đệ hỏi riêng Chúa Giê-xu: “Sao
chúng con không đuổi quỷ ấy được?”
20 Chúa Giê-xu đáp: “Vì đức tin các con quá
kém cỏi. Với đức tin bằng hạt cải, các con có
thể bảo hòn núi này: ‘Dời đi chỗ khác,’ nó sẽ đi
ngay. Chẳng có việc gì các con không làm được.
21 Nếu không cầu nguyện và kiêng ăn, các con
không thể đuổi thứ quỷ này được.”*

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước về Sự Chết của Ngài

22 Một hôm, ở xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu phán
với các môn đệ: “Con Người sẽ bị phản bội, nộp
vào tay người ta,
23 họ sẽ giết Ngài, nhưng ba ngày sau, Ngài sẽ
sống lại.” Và các môn đệ buồn bã lắm.

Thuế Đền Thờ

24 Về đến thành Ca-bê-na-um, Phi-e-rơ bị các
nhân viên thu thuế Đền Thờ gạn hỏi: “Thầy của
anh có đóng thuế Đền Thờ không?”
25 Phi-e-rơ đáp: “Có chứ!” Rồi ông đi vào nhà.
Nhưng vừa định thưa chuyện với Chúa, thì
Ngài đã hỏi trước: “Con nghĩ sao, Phi-e-rơ? Các
vua chúa đánh thuế con cái trong nhà hay người
ngoài?”
26 Phi-e-rơ thưa: “Người ngoài!”

---

* **17:21** Một số bản không có câu 21

Chúa Giê-xu phán: “Vậy con cái trong nhà khỏi
đóng thuế!
27 Nhưng chúng ta không muốn để người ta
phiền lòng, bây giờ con hãy ra biển câu cá. Được
con cá đầu tiên, con banh miệng nó sẽ thấy một
đồng bạc. Con lấy đồng bạc đó đem đóng thuế
cho Ta với con.”

18

Ai Cao Trọng Nhất trong Nước Trời

1 Lúc ấy, các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Ai
là người cao trọng nhất trong Nước Trời?”
2 Chúa Giê-xu gọi một đứa trẻ đến gần, cho
đứng giữa đám đông,
3 rồi Ngài dạy: “Ta quả quyết với các con, nếu
không được đổi mới, thành như em bé, các con
sẽ chẳng được vào Nước Trời.
4 Ai khiêm tốn hạ mình như em bé này, là
người cao trọng nhất trong Nước Trời.
5 Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như
nó, tức là tiếp rước Ta.
6 Nhưng nếu ai làm cho một em bé đã theo Ta
mất đức tin, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy
ném xuống biển còn hơn!
7 Khốn cho thế giới đầy dẫy cạm bẫy tội lỗi!
Cạm bẫy tất nhiên phải có, nhưng khốn cho ai
gài bẫy để người khác phạm tội!
8 Vậy nếu tay hay chân xui các con phạm tội,
hãy cắt bỏ nó đi! Thà què cụt mà vào cõi sống
còn hơn lành lặn mà bị quăng vào lửa đời đời.

9 Nếu mắt xui các con phạm tội, hãy móc nó
vứt đi! Thà chột mắt mà vào cõi sống còn hơn
đủ hai mắt mà xuống hỏa ngục.
10 Các con phải thận trọng, đừng bao giờ khinh
thường các em bé này! Vì Ta cho các con biết,
thiên sứ của các em luôn luôn được quyền đến
gần Cha Ta trên trời.
11 Vì Ta đến trần gian để cứu vớt người lầm
đường lạc lối.”*

Ẩn Dụ Chiên Thất Lạc

12 “Các con nghĩ xem, một người nuôi một
trăm con chiên, nếu có một con thất lạc, người
ấy không bỏ chín mươi chín con trên đồi, lặn lội
tìm kiếm con chiên đi lạc hay sao?
13 Khi tìm được, ta quả quyết rằng người ấy
vui mừng về con đó hơn về chín mươi chín con
không lạc.
14 Cũng thế, Cha các con trên trời chẳng muốn
một em nào trong đám trẻ này bị hư vong.”

Sửa Lỗi của Anh Chị Em

15 “Nếu anh chị em có lỗi với con, nên đến nói
riêng cho người ấy biết. Nếu người ấy giác ngộ
nhận lỗi, thì con được lại anh chị em.
16 Nếu người ấy không nghe, con nên mời một
vài nhân chứng đến xác nhận điều con nói.
17 Nếu người ấy vẫn không nhận lỗi, con báo
cho Hội Thánh. Nếu ngoan cố không nghe Hội
Thánh, người ấy sẽ bị Hội Thánh xem như người
thu thuế và người ngoại.

---

* **18:11** Một số bản không có câu 11

18 Ta quả quyết với các con, điều gì các con
cấm đoán dưới đất sẽ bị cấm đoán trên trời, điều
gì các con cho thực hành dưới đất sẽ được thực
hành trên trời.
19 Ta cũng quả quyết điều này: Nếu hai người
trong các con trên đất đồng tâm cầu xin bất cứ
điều gì, Cha Ta trên trời sẽ thực hiện điều đó.
20 Nếu hai ba người trong các con nhân danh
Ta họp mặt, Ta sẽ đến với họ."

Ẩn Dụ về Người Mắc Nợ Không Tha Thứ

21 Phi-e-rơ đến với Chúa và hỏi: "Con phải tha
thứ mấy lần cho người có lỗi với con? Bảy lần là
nhiều phải không, thưa Chúa?"
22 Chúa Giê-xu đáp: "Không, không phải bảy
lần, nhưng bảy mươi lần bảy!
23 Vậy nên, Nước Trời giống như cuộc kết toán
sổ sách của một vị vua.
24 Khi đang tính sổ, người ta điệu vào một
người mắc nợ vua mười nghìn ta-lâng.†
25 Vì anh không có tiền trả, vua truyền lệnh
đem bán anh, vợ con và tài sản để lấy tiền trả
nợ.
26 Nhưng anh quỳ xuống van lạy: 'Xin vua
triển hạn cho, tôi sẽ trả dần số nợ.'
27 Vua thương hại, tha hết nợ và trả tự do cho
anh.
28 Anh hí hửng ra về, giữa đường gặp người
bạn nợ mình một trăm đồng, liền túm cổ đòi trả
nợ ngay.

† **18:24** Nt 10.000 ta-lâng (tương đương hàng triệu Mỹ kim)

29 Người bạn quỳ xuống năn nỉ: ‘Xin anh triển
hạn, tôi sẽ trả cho anh sòng phẳng.’
30 Nhưng anh không chịu, nhẫn tâm bắt bỏ tù
cho đến khi trả hết nợ.
31 Bạn hữu thấy chuyện đau lòng, liền báo lên
vua mọi việc đã xảy ra.
32 Vua cho bắt người đã được tha hết nợ đến,
khiển trách: ‘Ngươi thật độc ác, bần tiện! Ta đã
tha món nợ lớn cho ngươi vì ngươi khẩn khoản
nài xin.
33 Sao ngươi không biết thương xót bạn, như
ta đã thương xót ngươi?’
34 Vua nổi giận, ra lệnh giam anh vào xà lim
cho đến ngày thanh toán xong món nợ khổng lồ!
35 Cha Ta trên trời đối xử với người không tha
thứ anh chị em mình cũng như thế!”

19

Thảo Luận về Ly Dị và Hôn Nhân

1 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu lìa xứ Ga-li-lê,
đến miền đông sông Giô-đan, xứ Giu-đê.
2 Một đoàn dân đông đi theo Chúa. Ngài chữa
cho những người bệnh được lành.
3 Các thầy Pha-ri-si đến chất vấn để gài bẫy
Chúa: “Thầy nghĩ sao? Bất luận vì lý do nào,
người chồng cũng được phép ly dị vợ mình
không?”
4 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông không đọc Thánh
Kinh sao? Thánh Kinh chép rằng từ ban đầu
‘Đức Chúa Trời tạo nên người nam, người nữ.’*

* **19:4** Sáng 1:27; 5:2

5 Và: ‘Người nam phải lìa cha mẹ để kết hợp
với vợ mình, hai người thành một.’†
6 Vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng chỉ
là một. Vậy chẳng ai có thể phân ly những người
Đức Chúa Trời đã phối hợp.”
7 Họ lại hỏi: “Nếu thế, tại sao Môi-se dạy người
chồng khi muốn ly dị, phải trao cho vợ chứng
thư ly dị và cho nàng đi?”
8 Chúa Giê-xu đáp: “Môi-se cho phép ly dị vì
lòng dạ các ông cứng cỏi, nhưng đó không phải
ý định của Đức Chúa Trời từ ban đầu.
9 Ta quả quyết điều này, người nào ly dị vợ, rồi
cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình—trừ trường
hợp ly dị vì vợ gian dâm.‡”
10 Các môn đệ của Chúa Giê-xu thưa: “Nếu thế,
thà đừng cưới vợ còn hơn!”
11 Chúa Giê-xu đáp: “Không phải mọi người
đều có thể sống độc thân, chỉ những người được
Đức Chúa Trời giúp đỡ mà thôi.
12 Có người không có khả năng sinh sản từ lúc
lọt lòng mẹ; có người mất khả năng ấy vì tay
người ta; cũng có người từ khước hôn nhân vì
Nước Trời. Người nào có đủ sức, cứ theo đó mà
sống.”

Chúa Giê-xu Ban Phước cho Trẻ Con

13 Người ta đem trẻ con đến gần Chúa Giê-xu
để Ngài đặt tay cầu nguyện. Các môn đệ quở
trách họ, không cho quấy rầy Chúa.

---

† **19:5** Sáng 2:24 ‡ **19:9** Xem Phục 24:1

14 Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Cứ để trẻ con
đến gần Ta, đừng ngăn cản, vì Nước Trời thuộc
về những người giống các em ấy.”
15 Trước khi đi nơi khác, Chúa đặt tay lên đầu
ban phước cho các em.

Người Giàu

16 Một thanh niên đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy,
tôi phải làm điều thiện gì để được sống vĩnh
cửu?”
17 Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao anh hỏi Ta về
điều thiện? Chỉ có một Đấng Thánh Thiện là
Đức Chúa Trời. Muốn hưởng sự sống vĩnh cửu,
anh phải vâng giữ các điều răn.”
18 Anh hỏi tiếp: “Thưa, những điều nào?”
Chúa Giê-xu đáp: “Ngươi không được giết
người. Ngươi không được ngoại tình. Ngươi
không được trộm cắp. Ngươi không được làm
chứng dối.
19 Phải hiếu kính cha mẹ. Yêu người lân cận
như chính mình.”§
20 Anh tự hào: “Tôi đã vâng giữ những điều
ấy. Vậy tôi còn thiếu gì nữa?”
21 Chúa Giê-xu đáp: “Muốn được hoàn toàn,
anh về bán hết tài sản lấy tiền phân phát cho
người nghèo để chứa của cải trên trời, rồi theo
Ta.”
22 Nghe Chúa dạy, người thanh niên buồn rầu
bỏ đi, vì anh rất giàu có.
23 Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Người
giàu vào Nước Trời thật khó!

§ **19:19** Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20

24 Ta cho các con biết, lạc đà chui qua lỗ kim
còn dễ hơn người giàu vào Nước của Đức Chúa
Trời!”
25 Nghe Chúa dạy, các môn đệ đều kinh ngạc:
“Vậy thì ai được cứu?”
26 Chúa Giê-xu nhìn các môn đệ: “Đối với loài
người, việc ấy không ai làm được. Nhưng Đức
Chúa Trời làm mọi việc được cả!”
27 Phi-e-rơ thưa: “Chúng con đã bỏ tất cả để
theo Thầy, vậy chúng con sẽ được gì?”
28 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con:
Đến lúc Con Người ngồi trên ngai vinh quang,
các con là môn đệ Ta cũng sẽ ngồi trên mười hai
ngai để xét xử mười hai đại tộc Ít-ra-ên.
29 Người nào bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ,
vợ con và tài sản mình để theo Ta, sẽ nhận lại
gấp trăm lần, và sẽ hưởng sự sống vĩnh cửu.
30 Tuy nhiên, nhiều người đang dẫn đầu sẽ lui
lại hàng cuối, và nhiều người đang ở hàng cuối
sẽ vượt lên hàng đầu!”

20

Ẩn Dụ về Công Nhân Vườn Nho

1 “Nước Trời giống như người chủ vườn nho,
sáng sớm đi mướn công nhân về hái nho trong
vườn.
2 Chủ thỏa thuận trả mỗi ngày một đồng bạc,
và đưa họ vào vườn làm việc.
3 Vài giờ sau, chủ ra phố, thấy một số người
đang đứng chờ xin việc làm.

4 Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho, tôi sẽ trả tiền
công sòng phẳng cho!’
5 Khoảng mười hai giờ trưa và ba giờ chiều,
chủ lại mướn thêm công nhân như trước.
6 Độ năm giờ chiều, chủ lại ra phố, thấy còn
một số người đứng đó, liền hỏi: ‘Sao hôm nay
các anh không làm việc?’
7 Họ đáp: ‘Vì không ai mướn chúng tôi.’ Chủ
bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho!’
8 Đến tối, chủ bảo quản gia gọi công nhân vào
lãnh tiền, người vào làm sau được phát trước.
9 Bắt đầu, người làm từ năm giờ chiều vào, mỗi
người lãnh được một đồng bạc.
10 Lần lượt đến người làm từ sáng sớm, tưởng
sẽ được nhiều hơn, nhưng mỗi người cũng lãnh
được một đồng bạc.
11 Nhận tiền xong, họ phản đối:
12 ‘Mấy người đến sau chỉ làm có một giờ, sao
chủ trả cho họ bằng chúng tôi? Chúng tôi phải
làm việc vất vả và phơi nắng suốt ngày!’
13 Nhưng chủ trả lời: ‘Này bạn, tôi chẳng xử tệ
với bạn đâu! Chính bạn đã thỏa thuận làm việc
mỗi ngày một đồng bạc.
14 Cầm tiền về đi! Chẳng qua là tôi muốn trả
cho mấy người đến sau bằng bạn.
15 Chẳng có gì trái lẽ khi tôi sử dụng tiền tôi
theo ý muốn. Hay bạn nổi lòng ganh tị thấy tôi
tử tế rộng rãi với họ sao?’ ”
16 Chúa kết luận: “Người đầu lui lại hàng cuối
và người cuối vượt lên hàng đầu là thế.”

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước Sự Chết của Ngài

17 Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu
đem riêng mười hai sứ đồ ra một nơi, cho họ
biết những việc sắp xảy ra.
18 Chúa phán: “Hãy lắng nghe, chúng ta sẽ lên
Giê-ru-sa-lem, Con Người sẽ bị phản bội, nộp cho
các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật, họ sẽ lên
án xử tử Ngài.
19 Rồi họ sẽ giao nộp Ngài cho chính quyền La
Mã; người La Mã sẽ chế giễu, đánh đập và đóng
đinh Ngài vào cây thập tự. Nhưng đến ngày thứ
ba, Ngài sẽ sống lại.”

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Phục Vụ Người Khác

20 Mẹ của Gia-cơ và Giăng, con trai Xê-bê-đê
đem hai con mình đến gần Chúa, quỳ lạy Ngài
để xin một ân huệ.
21 Chúa hỏi: “Bà muốn xin gì?”
Bà thưa: “Xin Chúa cho hai con tôi được ngồi
bên phải và bên trái ngai của Chúa trên Nước
Trời.”
22 Chúa đáp: “Bà không hiểu điều bà cầu xin!”
Rồi Ngài quay lại hỏi Gia-cơ và Giăng: “Các con
có thể uống chén mà Ta sắp uống không?”
Họ liền đáp: “Thưa Thầy, chúng con uống
được!”
23 Chúa Giê-xu dạy: “Các con sẽ uống chén Ta.
Nhưng việc ngồi bên cạnh Ta, Ta không có quyền
định đoạt, vì những chỗ ấy dành cho những
người Cha Ta lựa chọn.”
24 Mười sứ đồ kia rất bực tức khi hay được
điều Gia-cơ và Giăng cầu xin.

25 Nhưng Chúa gọi họ đến dạy bảo: “Các con
biết vua chúa các dân tộc nước ngoài cai trị rất
tàn ác, và bọn quan lại cũng đua nhau hà hiếp
dân chúng.
26 Nhưng giữa các con, không ai làm điều đó.
Trái lại, ai muốn làm lớn phải làm tôi tớ người
khác.
27 Ai muốn lãnh đạo phải làm nô lệ cho anh
chị em.
28 Các con nên bắt chước Con Người, vì Ta
đến trần gian không phải để cho người phục vụ,
nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng
cứu chuộc nhiều người.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Hai Người Khiếm Thị

29 Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời thành
Giê-ri-cô, một đoàn dân đông đi theo Ngài.
30 Có hai người khiếm thị đang ngồi bên lề
đường, nghe Chúa Giê-xu đi ngang qua, liền kêu
lớn: “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót
chúng con!”
31 Đoàn dân quở hai người khiếm thị, bảo
không được la lối om sòm, nhưng hai người lại
kêu lớn hơn: “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin
thương xót chúng con!”
32 Chúa Giê-xu dừng bước, cho gọi họ đến và
hỏi: “Các anh muốn Ta giúp gì đây?”
33 Họ thưa: “Lạy Chúa, xin cho mắt chúng con
được sáng!”
34 Chúa Giê-xu thương xót họ và sờ mắt hai
người. Lập tức mắt họ được sáng, họ liền đi
theo Chúa.

21

Chúa Giê-xu Được Đón Rước Cách Vẻ Vang

1 Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ gần đến Giê-
ru-sa-lem, ngang làng Bê-pha-giê trên sườn núi
Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước
2 và dặn: “Các con đi thẳng vào làng trước
mặt, sẽ thấy một con lừa cái buộc bên cạnh một
lừa con. Cứ mở dây dắt chúng về đây cho Ta!
3 Nếu có ai hỏi, các con trả lời: ‘Chúa cần dùng
chúng,’ người ta sẽ cho đi.”
4 Việc xảy ra đúng theo lời tiên tri:
5 “Hãy loan báo cho người Ít-ra-ên:
‘Vua các ngươi đang đến thăm.
Ngài khiêm tốn cưỡi lừa con—
là con lừa cái.’ ”*
6 Hai môn đệ vâng lệnh ra đi, làm đúng điều
Chúa Giê-xu dạy.
7 Họ dắt lừa cái và lừa con về, lót áo mình trên
lưng để Chúa lên cưỡi.
8 Trong dân chúng, nhiều người lấy áo mình
trải trên đường, người khác bẻ nhánh cây rải
trước mặt Chúa.
9 Người vượt lên trước, người chạy theo sau,
tung hô:
“Chúc tụng Con Vua Đa-vít!
Phước cho Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu
mà đến!
Chúc tụng Đức Chúa Trời trên nơi chí cao!”†
10 Cả thành Giê-ru-sa-lem náo động khi Chúa
tiến vào thành. Họ hỏi: “Ông này là ai?”

---

* **21:5** Xa 9:9 † **21:9** Thi 118:25-26; 148:1

11 Đám đông theo Chúa đáp: “Nhà Tiên Tri Giê-
xu, ở Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê!”

Chúa Giê-xu Dẹp Sạch Đền Thờ

12 Chúa Giê-xu đi thẳng vào Đền Thờ, đuổi hết
những người mua bán ra ngoài, lật đổ bàn của
bọn đổi tiền và ghế của bọn bán bồ câu.
13 Chúa nói với họ: “Thánh Kinh chép: ‘Đền
Thờ Ta là nơi cầu nguyện,’ nhưng các người đã
biến thành sào huyệt trộm cướp!”‡
14 Lúc ấy, những người mù lòa, què quặt kéo
nhau đến với Chúa trong Đền Thờ và được chữa
lành.
15 Tuy nhiên, các thầy trưởng tế và thầy dạy
luật thấy các phép lạ Chúa thực hiện và nghe
tiếng trẻ con hoan hô: “Con Vua Đa-vít” vang
dậy Đền Thờ, họ rất bực tức,
16 đến chất vấn Chúa Giê-xu: “Thầy có nghe
bọn trẻ con nói gì không?”
Chúa Giê-xu đáp: “Có! Thế các ông chưa
đọc câu Thánh Kinh: ‘Người sẽ được các em bé
miệng còn hôi sữa ca ngợi’§ sao?”
17 Rồi Chúa bỏ họ, ra khỏi thủ đô, về trọ tại
làng Bê-tha-ni đêm ấy.

Chúa Giê-xu Rủa Cây Vả

18 Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu trở lại Giê-ru-sa-
lem, Ngài đói;
19 Ngài thấy một cây vả bên vệ đường, liền
lại gần nhưng không thấy trái, chỉ toàn cành lá

‡ **21:13** Ysai 56:7; Giê 7:11 § **21:16** Thi 8:2

rườm rà. Chúa quở: “Cây này sẽ chẳng bao giờ
ra trái nữa!” Cây vả lập tức héo khô.
20 Các môn đệ ngạc nhiên hỏi: “Làm sao cây
vả khô héo nhanh chóng như thế?”
21 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con,
nếu các con có đức tin, không chút nghi ngờ,
không những các con bảo cây vả khô đi, mà còn
có thể ra lệnh thì núi này cũng bị bứng lên và
quăng xuống biển.
22 Bất cứ điều gì các con cầu xin và tin quyết,
các con sẽ nhận được.”

Uy Quyền của Chúa Giê-xu

23 Chúa Giê-xu vào Đền Thờ và bắt đầu giảng
dạy, thình lình, các thầy trưởng tế và các trưởng
lão bước vào và hỏi Chúa: “Thầy cậy uy quyền
gì để làm việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?”
24 Chúa Giê-xu đáp: “Tôi cũng hỏi một câu,
nếu các ông trả lời được, tôi sẽ giải đáp câu hỏi
của các ông.
25 Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ đâu? Từ
trời hay từ người?”
Họ thảo luận với nhau: “Nếu chúng ta nói từ
trời, ông ấy sẽ hỏi: Sao các ông không tin Giăng?
26 Nếu chúng ta nói từ người, thì nguy với dân
chúng vì dân chúng đều công nhận Giăng là tiên
tri của Đức Chúa Trời.”
27 Vậy họ thưa với Chúa: “Chúng tôi không
biết!”
Chúa Giê-xu đáp: “Nếu thế, Ta cũng không nói
cho các ông biết nguồn gốc uy quyền của Ta.”

Ẩn Dụ về Hai Con Trai

28 “Các ông nghĩ thế nào về chuyện này: Người
kia có hai con trai. Ông bảo đứa con trưởng:
‘Con ơi, hôm nay con ra vườn nho làm việc!’
29 Nó đáp: ‘Con không muốn đi,’ nhưng sau
hối hận, ra vườn làm việc.
30 Người cha lại sai đứa con thứ ra vườn. Nó
nhanh nhẩu đáp: ‘Vâng, con sẽ đi ngay,’ nhưng
cứ ở nhà, không chịu đi.
31 Vậy người con nào vâng lời cha?”
Họ đáp: “Người con trưởng.”
Chúa Giê-xu tiếp: “Tôi quả quyết với các ông,
người thu thuế và gái giang hồ sẽ vào Nước Trời
trước các ông.
32 Vì Giăng bảo các ông ăn năn, quay về Đức
Chúa Trời, nhưng các ông không nghe; còn bọn
thu thuế và gái giang hồ tin lời Giăng. Các ông đã
thấy rõ nhưng vẫn không chịu ăn năn và không
tin lời Giăng.”

Ẩn Dụ về Các Đầy tớ Gian Ác

33 “Các ông nghe thêm ẩn dụ này: Người
kia trồng một vườn nho, dựng hàng rào chung
quanh, đào hầm ép nho, xây tháp canh, cho đầy
tớ mướn rồi lên đường đi xa.
34 Đến mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu
hoa lợi.
35 Nhưng họ bị các đầy tớ bắt giữ; người bị
đánh đập, người bị giết, người bị ném đá.
36 Chủ lại phái đến một nhóm tôi tớ đông hơn
nữa. Họ cũng bị các đầy tớ đối xử tàn tệ và giết
hại như trước.

37 Sau hết, chủ sai con trai mình đến gặp các
đầy tớ, vì nghĩ rằng họ sẽ kính nể con mình.
38 Nhưng, khi vừa thấy con trai chủ, các đầy
tớ bảo nhau: 'Nó là con thừa tự, chúng ta phải
giết nó để chiếm đoạt tài sản!'
39 Họ liền bắt người con, kéo ra ngoài vườn
nho rồi giết đi.
40 Vậy, khi chủ vườn nho trở về sẽ đối xử với
các đầy tớ ấy ra sao?"
41 Các lãnh đạo tôn giáo đáp: "Chủ sẽ tiêu diệt
bọn gian ác ấy, cho người khác mướn vườn, canh
tác và nộp hoa lợi đúng mùa."
42 Chúa Giê-xu hỏi: "Các ông chưa đọc lời
Thánh Kinh này sao?

'Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra
đã trở thành tảng đá móng.
Đây là việc Chúa Hằng Hữu đã thực hiện,
và đó là điều kỳ diệu trước mắt chúng ta.'*

43 Ta cho các ông biết: Chỗ của các ông trong
Nước của Đức Chúa Trời sẽ dành cho những
người biết nộp cho Chúa phần hoa lợi của Ngài.
44 Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác, còn tảng
đá ấy rơi nhằm ai, sẽ nghiền họ ra bụi."
45 Các thầy trưởng tế và Pha-ri-si nghe Chúa
giải thích ẩn dụ, biết Ngài ám chỉ họ,
46 nên tìm cách bắt Chúa, nhưng còn e ngại
dân chúng, vì dân chúng đều công nhận Chúa
Giê-xu là nhà tiên tri.

* **21:42** Thi 118:22-23

22

Ẩn Dụ Tiệc Cưới

1 Chúa Giê-xu phán thêm một ẩn dụ:
2 “Nước Trời được ví như một nhà vua tổ chức
tiệc cưới cho thái tử.
3 Vua cho người nhắc nhở tân khách đã được
mời đến dự tiệc, nhưng họ đều từ chối!
4 Vua lại sai người khác giục giã: ‘Tiệc đã dọn
sẵn. Bò và thú béo đã nấu xong. Mời tân khách
đến dự!’
5 Nhưng họ chẳng quan tâm, mỗi người cứ lo
việc riêng. Người đi thăm ruộng, người đi buôn
bán.
6 Có người lại bắt các sứ giả hạ nhục và giết
đi.
7 Vua nổi giận, cho quân đội tiêu diệt bọn sát
nhân và thiêu hủy thành của họ.
8 Rồi vua bảo các cận thần: ‘Tiệc cưới đã dọn
xong, nhưng khách được mời đều không xứng
đáng.
9 Vậy, cứ đi ra các đường phố lớn, gặp ai cũng
mời về dự tiệc!’
10 Họ đi khắp các ngã đường, đem về đủ hạng
người, không phân biệt tốt xấu, nên phòng tiệc
đầy dẫy tân khách ăn uống nhộn nhịp.
11 Khi vua vào phòng tiệc, vua gặp một vị
khách không mặc trang phục cho lễ cưới.
12 Vua hỏi: ‘Này bạn, sao đã vào đây mà không
mặc áo lễ?’ Nhưng người ấy không đáp lại.

13 Vua truyền cho thuộc hạ: ‘Hãy trói người ấy,
ném ra ngoài, vào chỗ tối tăm đầy tiếng khóc lóc
và nghiến răng.’
14 Vì nhiều người được mời, nhưng ít người
được chọn.”

Thuế cho Sê-sa

15 Các thầy Pha-ri-si họp nhau bàn mưu gài bẫy
Chúa Giê-xu để có lý do bắt Ngài.
16 Họ sai vài môn đệ của họ cùng đi với các
đảng viên Hê-rốt đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy,
chúng tôi biết Thầy là người chân chính, lấy
công tâm giảng dạy Đạo Đức Chúa Trời, không
nể sợ, thiên vị ai.
17 Xin Thầy cho biết: Có nên nộp thuế cho Sê-
sa không?”
18 Chúa Giê-xu biết rõ dụng ý họ, liền bảo:
“Hạng đạo đức giả! Các ông muốn gài bẫy Ta
sao?
19 Đưa Ta xem một đồng bạc nộp thuế!” Khi
họ đưa cho Ngài một đồng bạc La Mã,
20 Chúa hỏi: “Hình và tên ai đây?”
21 Họ đáp: “Sê-sa.”
Chúa dạy: “Vậy, hãy nộp cho Sê-sa những gì
của Sê-sa! Hãy trả lại cho Đức Chúa Trời những
gì thuộc về Ngài!”
22 Họ sững sờ, không biết nói gì nên rút lui
ngay.

Thảo Luận về Sự Sống Lại

23 Cũng ngày hôm ấy, các thầy Sa-đu-sê (chủ
trương không có sự sống lại) đến hỏi Chúa:

24 “Thưa Thầy, Môi-se đã dạy: ‘Nếu người đàn
ông nào qua đời không có con, thì em trai người
đó sẽ lấy vợ goá của anh để sinh con nối dõi cho
anh.’*
25 Chúng tôi gặp trường hợp: Gia đình kia có
bảy anh em, người anh cả cưới vợ rồi chết không
con, để vợ lại cho em.
26 Rồi từ người thứ hai, thứ ba, cho đến người
thứ bảy, việc xảy ra giống hệt như thế.
27 Sau đó, người đàn bà cũng chết.
28 Đến ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ làm
vợ ai trong bảy anh em? Vì tất cả đều đã cưới
nàng.”
29 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông lầm lẫn vì không
hiểu Thánh Kinh, cũng chẳng hiểu quyền năng
Đức Chúa Trời.
30 Khi sống lại, không ai còn cưới vợ lấy chồng
nữa, mọi người đều giống như thiên sứ trên trời.
31 Về sự sống lại của người chết, các ông chưa
đọc Lời Đức Chúa Trời phán với các ông sao?
Sau nhiều năm Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp qua
đời, Đức Chúa Trời phán:
32 ‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức
Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-
cốp.’† Ngài không phải là Đức Chúa Trời của
người chết, nhưng Đức Chúa Trời của người
sống.”
33 Dân chúng ngạc nhiên và khâm phục các lời
dạy của Chúa.

Điều Răn Quan Trọng

* **22:24** Phục 25:5-6 † **22:32** Xuất 3:6

34 Khi các thầy Pha-ri-si nghe tin Chúa khiến
cho các thầy Sa-đu-sê cứng họng, họ liền họp
nhau tìm cách gài bẫy Ngài.
35 Một thầy Pha-ri-si làm luật gia đến chất vấn
Chúa:
36 “Thưa Thầy, điều răn nào quan trọng nhất
trong luật pháp Môi-se?”
37 Chúa Giê-xu đáp: “ ‘Phải yêu thương Chúa
Hằng Hữu là Đức Chúa Trời ngươi với cả tấm
lòng, linh hồn, và trí tuệ!’‡
38 Đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất.
39 Điều răn thứ hai cũng giống như thế: ‘Yêu
người lân cận như chính mình.’§
40 Hai điều răn ấy làm nền tảng cho tất cả luật
pháp và lời tiên tri. Ai giữ hai điều răn ấy là giữ
được toàn bộ luật pháp.”

Đấng Mết-si-a Là Dòng Dõi của Ai?

41 Thấy các thầy Pha-ri-si vây quanh mình,
Chúa Giê-xu hỏi:
42 “Các ông nghĩ thế nào về Đấng Mết-si-a?
Ngài là dòng dõi của ai?”
Họ đáp: “Con của Đa-vít.”
43 Chúa Giê-xu hỏi tiếp: “Tại sao Đa-vít được
Chúa Thánh Linh cảm hứng, gọi Đấng Mết-si-a
là ‘Chúa tôi’? Vì Đa-vít nói:
44 ‘Chúa Hằng Hữu phán cùng Chúa tôi:
Hãy ngồi bên phải Ta
cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới gót chân
Con.’*

‡ **22:37** Phục 6:5 § **22:39** Lê 19:18 * **22:44** Thi 110:1

45 Đa-vít đã gọi Đấng Mết-si-a là ‘Chúa tôi,’ thì
sao Đấng Mết-si-a có thể là dòng dõi của Đa-vít
được?”
46 Các thầy Pha-ri-si không biết giải đáp thế
nào. Không ai dám chất vấn Chúa nữa.

23

Chúa Giê-xu Quở Trách Các Lãnh Đạo Tôn Giáo

1 Chúa Giê-xu dặn dân chúng và các môn đệ.
2 “Các thầy dạy luật và Pha-ri-si đều chiếm địa
vị của Môi-se.
3 Các con nên vâng lời họ, nhưng đừng bắt
chước việc họ làm, vì họ dạy thật giỏi nhưng
không thực hành.
4 Họ đặt ra bao nhiêu luật lệ khắt khe buộc
người khác phải vâng giữ, nhưng chính họ
không giữ một điều nào.
5 Làm việc gì, họ cũng nhằm mục đích phô
trương. Họ đeo các thẻ bài da thật lớn, mặc áo
lễ thêu tua dài thậm thượt.
6 Họ ưa ngồi ghế danh dự trong phòng tiệc và
hội đường.
7 Họ thích được người ta kính chào ngoài
đường phố và xưng họ là ‘Thầy.’
8 Các con đừng chịu người ta gọi mình là
‘Thầy,’ vì chỉ Đức Chúa Trời là Thầy, còn các con
đều là anh chị em.
9 Đừng nhận người nào làm ‘Cha’ vì chỉ Đức
Chúa Trời là Cha của mọi người.
10 Đừng chịu ai gọi mình là ‘Chủ’ vì các con chỉ
có một Chủ là Chúa Cứu Thế.

11 Ai là người lớn hơn hết giữa các ngươi, phải
là đầy tớ.
12 Ai tự đề cao sẽ bị hạ thấp, ai khiêm tốn hạ
mình sẽ được nâng cao.
13 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo
đức giả! Các ông đóng sập cửa Nước Trời trước
mặt người ta. Các ông đã không chịu bước vào
mà ai muốn vào lại ngăn cản.
14 Khốn cho các ông, giới dạy luật và Pha-ri-
si, hạng đạo đức giả! Các ông làm ra vẻ thánh
thiện bằng cách đọc những bài cầu nguyện cho
dài giữa đám đông, đồng thời cướp đoạt nhà cửa
của những quả phụ. Vì thế các ông sẽ bị hình
phạt nặng hơn.*
15 Khốn cho các ông, các thầy dạy luật và
người Pha-ri-si! Các ông đi khắp các đường thủy,
đường bộ tuyển mộ một người theo phe mình,
để rồi huấn luyện người ấy trở thành hiểm độc
gấp đôi các ông.
16 Khốn cho các ông, hạng lãnh đạo mù
quáng! Các ông dạy người ta: 'Lời thề trước
Đền Thờ của Đức Chúa Trời không quan trọng,
nhưng ai chỉ vàng của Đền Thờ mà thề mới buộc
phải giữ lời thề ấy.'
17 Thật là mù quáng, khờ dại! Chính Đền Thờ
làm cho vàng ra thánh, vậy giữa vàng và Đền
Thờ, bên nào quan trọng hơn?
18 Các ông còn dạy lời thề 'trước bàn thờ'
không quan trọng, nhưng ai thề trước 'lễ vật

* **23:14** Nt không có câu 14. Có vài bản cổ thêm câu 14.

trên bàn thờ' mới phải giữ lời thề.
19 Thật là mù quáng! Chính bàn thờ làm cho
lễ vật ra thánh, vậy giữa bàn thờ và lễ vật, bên
nào quan trọng hơn?
20 Vì ai thề trước bàn thờ là hứa nguyện trước
bàn thờ và lễ vật trên bàn thờ.
21 Ai thề 'trước Đền Thờ' là hứa nguyện trước
Đền Thờ và Đức Chúa Trời ngự trong Đền Thờ.
22 Ai 'chỉ trời' mà thề là hứa nguyện trước ngai
Đức Chúa Trời và Đấng ngự trên ngai.
23 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng
người giả hình! Các ông dâng một phần mười
bạc hà, thì là và rau cần mà bỏ qua những điều
quan trọng hơn trong luật pháp: công lý, nhân
từ và thành tín. Đúng ra phải giữ những điều
này, nhưng không được bỏ những điều kia.
24 Hạng lãnh đạo mù quáng, các ông vờ lọc
cho ra con muỗi mà nuốt chửng con lạc đà!
25 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo
đức giả! Các ông lau chùi bên ngoài bát đĩa
còn bên trong lại đầy dẫy những tham nhũng
và phóng dục.
26 Này, phái Pha-ri-si mù quáng, trước hết phải
rửa sạch bề trong bát đĩa rồi bề ngoài mới sạch.
27 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng giả
nhân giả nghĩa! Các ông đạo đức giả! Các ông
giống những ngôi cổ mộ, sơn phết bên ngoài thật
đẹp mà bên trong đầy xương người chết và mọi
thứ dơ bẩn.
28 Cũng thế, các ông khoác chiếc áo đạo đức
để che dấu lòng đạo đức giả, vô đạo.

29 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo
đức giả! Các ông xây mộ cho các nhà tiên tri và
trang trí đài kỷ niệm các nhà đạo đức
30 rồi tuyên bố: ‘Nếu sống vào thời ấy, chúng
tôi đã không về chung phần với tổ phụ mà sát
hại các nhà tiên tri.’
31 Các ông tự nhận mình là con cháu kẻ giết
các tiên tri!
32 Các ông theo gót người xưa, làm cho tội ác
của họ thêm đầy tràn.
33 Hỡi loài rắn độc! Dòng dõi rắn lục! Làm sao
các ngươi thoát khỏi đoán phạt của địa ngục?
34 Vì thế, Ta sẽ sai các tiên tri, các nhà triết
học, và giáo sư đến với các ông. Các ông sẽ
đóng đinh người này trên cây thập tự, đánh đập
người khác rách da nát thịt trong các hội đường,
truy nã họ từ thành này sang thành khác.
35 Như thế, các ông phải chịu trách nhiệm về
máu của những người công chính đổ ra khắp
đất, từ máu A-bên cho đến máu Xa-cha-ri, con
trai Ba-ra-chi, người đã bị các ông giết giữa Đền
Thờ và bàn thờ.
36 Ta quả quyết với các ông, chính thế hệ này
phải chịu trách nhiệm hoàn toàn.”

Chúa Giê-xu Than Khóc về Giê-ru-sa-lem

37 “Ôi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành đã
giết các nhà tiên tri, và ném đá các sứ giả của
Đức Chúa Trời! Đã bao lần Ta muốn tập họp các
con như gà mẹ túc gà con về ấp ủ dưới cánh,
nhưng chẳng ai nghe.
38 Vì thế, nhà các con sẽ hoang vắng tiêu điều.

39 Ta cho các con biết điều này, các con sẽ
không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày các con
nói: 'Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa Hằng
Hữu mà đến!'†"

24

Chúa Giê-xu Nói Trước về Tương Lai

1 Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ, các môn
đệ lại gần, xin Ngài xem các công trình kiến trúc
Đền Thờ.
2 Nhưng Chúa đáp: "Đền Thờ nguy nga các
con trông thấy đây, một ngày kia sẽ bị san bằng,
không có đến hai tảng đá chồng lên nhau nữa!"
3 Khi Chúa Giê-xu ngồi trên núi Ô-liu, các môn
đệ đến hỏi riêng: "Xin Thầy cho chúng con biết
khi nào việc ấy xảy ra, và có dấu hiệu gì báo
trước ngày Chúa trở lại và thời kỳ tận thế?"
4 Chúa Giê-xu đáp: "Phải thận trọng để các
con khỏi bị lừa gạt!
5 Nhiều người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng là
'Đấng Mết-si-a.' Họ sẽ làm cho nhiều người lầm
lạc.
6 Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và
những tin tức khủng khiếp về chiến tranh. Đừng
bối rối, vì các biến cố ấy phải xảy ra, nhưng chưa
đến ngày tận thế.
7 Dân tộc này sẽ tiến đánh dân tộc khác, nước
nọ tuyên chiến với nước kia. Nhiều xứ sẽ gặp
nạn đói và động đất.
8 Đó chỉ là giai đoạn đầu của cơn đại nạn.

† **23:39** Thi 118:26

9 Khi ấy, người ta sẽ khủng bố, bức hại, và giết
các con. Tất cả các dân tộc đều ghen ghét các
con vì các con thuộc về Ta.
10 Nhiều người sẽ bỏ đạo, phản bội nhau và
ghen ghét nhau.
11 Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên quyến rũ nhiều
người vào con đường lầm lạc.
12 Vì tội ác lan tràn, tình yêu thương của nhiều
người sẽ lạnh nhạt.
13 Nhưng ai nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối
cùng, sẽ được cứu.
14 Phúc Âm Nước Trời phải được công bố khắp
thế giới cho mọi dân tộc đều biết, rồi mới đến
ngày tận thế.
15 Khi các con thấy vật ghê tởm đặt tại Nơi
Thánh mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói trước (người
đọc phải lưu ý!)
16 Ai đang ở xứ Giu-đê phải trốn lên miền đồi
núi.
17 Ai đứng ngoài hiên đừng quay vào nhà góp
nhặt của cải.
18 Ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà lấy áo.
19 Trong những ngày đó, không ai khổ cho
bằng phụ nữ có thai hay có con mọn.
20 Các con hãy cầu nguyện để cuộc lánh nạn
đừng xảy vào ngày thứ bảy hay giữa mùa Đông.
21 Vì khi ấy sẽ có tai họa khủng khiếp chưa
từng thấy từ khi sáng thế đến bây giờ, và trong
tương lai cũng chẳng bao giờ có nữa.
22 Nếu những ngày tai họa không được rút
ngắn, cả nhân loại sẽ bị diệt vong. Nhưng vì

con dân Chúa, số ngày khủng khiếp sẽ giảm bớt.
23 Khi ấy, nếu ai bảo các con: 'Kìa, Đấng Mết-
si-a ở đây,' hay 'Ngài ở kia' thì đừng tin.
24 Vì những đấng Mết-si-a giả hay tiên tri giả
sẽ xuất hiện và làm phép lạ để lừa gạt nhiều
người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa.
25 Ta nói trước để các con đề phòng.
26 Nếu có người bảo: 'Kìa, Đấng Mết-si-a ở
ngoài hoang mạc,' thì đừng bận tâm và đi tìm.
Hoặc họ nói: 'Chúa đang ẩn nơi kia,' cũng đừng
tin.
27 Vì như chớp nhoáng chiếu rực khắp vòm
trời trong nháy mắt, Đông phương hay Tây
phương sẽ đồng thời thấy Con Người đến.
28 Xác chết nằm đâu, chim kên kên tụ họp tại
đó.
29 Ngay sau ngày đại nạn,
mặt trời sẽ tối tăm,
mặt trăng cũng không chiếu sáng,
các vì sao trên trời sẽ rơi rụng,
và các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung
chuyển.*
30 Khi ấy, dấu hiệu Con Người trở lại địa cầu
sẽ xuất hiện trên trời, khắp thế giới sẽ than
khóc. Mọi dân tộc sẽ trông thấy Con Người
giáng xuống trong mây trời với vinh quang và
uy quyền tuyệt đối.
31 Ngài sẽ sai các thiên sứ thổi kèn vang dội để
tập họp con dân Ngài chọn khắp bốn phương, từ
những nơi chân trời góc biển.

* **24:29** Xem Ysai 13:10; 34:4; Giôên 2:10

32 Hãy học bài học cây vả. Khi cây đâm chồi
nẩy lộc, các con biết sắp đến mùa hạ.
33 Cũng thế, khi thấy các biến cố ấy, các con
biết ngày Chúa trở lại rất gần, như ngay bên cửa.
34 Ta quả quyết, thời đại này chưa chấm dứt,
các biến cố ấy đã xảy ra rồi.
35 Trời đất sẽ tiêu tan nhưng lời Ta vẫn còn
mãi mãi.
36 Không một ai biết được ngày giờ tận thế.
Các thiên sứ trên trời và Ta cũng thế. Chỉ Cha
biết mà thôi.
37 Khi Con Người đến sẽ giống như thời Nô-ê.
38 Người ta vẫn an nhiên hưởng thụ—cưới gả,
tiệc tùng—cho đến khi Nô-ê vào tàu.
39 Chẳng ai tin nước lụt sẽ tràn ngập, cuốn
sạch mọi người. Ngày Con Người trở lại cũng
thế.
40 Khi ấy, hai người đang làm ruộng, một
người được rước đi, người kia bị bỏ lại.
41 Hai người đang xay lúa, một người được
rước đi, người kia bị bỏ lại.
42 Các con phải cảnh giác! Vì không biết lúc
nào Chúa mình sẽ đến.
43 Nên nhớ, nếu chủ nhà biết trước giờ nào
bọn gian phi đến, tất phải canh gác để phòng
để khỏi bị mất trộm.
44 Các con phải luôn luôn sẵn sàng vì Con
Người sẽ đến vào giờ các con không ngờ.”
45 “Ai là quản gia trung thành, khôn ngoan,
được chủ ủy thác coi sóc người nhà và phân phát
thực phẩm cho họ đúng giờ?

46 Người ấy sẽ được khen ngợi khi chủ trở về
thấy đã làm trọn bổn phận.
47 Ta quả quyết, chủ sẽ cho người ấy cai quản
tất cả tài sản mình.
48 Còn quản gia bất trung sẽ tự nhủ: ‘Chủ ta
còn lâu mới về,’
49 rồi hành hạ người đầy tớ, ăn uống say sưa.
50 Chủ sẽ trở về trong giờ nó không ngờ.
51 Nó sẽ bị hình phạt nặng nề, và chịu chung số
phận với bọn giả nhân giả nghĩa, mãi mãi than
khóc và nghiến răng.”

25

Ẩn Dụ về Mười Cô Phụ Dâu

1 “Lúc ấy, Nước Trời sẽ giống trường hợp mười
cô trinh nữ cầm đèn đi rước chàng rể.
2 Năm cô dại, và năm cô khôn.
3 Năm cô dại cầm đèn mà quên đem thêm dầu,
4 trong khi các cô khôn đem dầu theo để châm
vào đèn.
5 Vì chàng rể đến trễ, các cô đều ngủ gục.
6 Đến khuya, có tiếng gọi: ‘Chàng rễ sắp đến!
Mau ra nghênh tiếp!’
7 Tất cả trinh nữ bừng tỉnh, mở mắt chuẩn bị
đèn dầu.
8 Các cô dại thấy đèn mình cạn dầu sắp tắt,
liền nài nỉ các bạn chia cho tí dầu.
9 Các cô khôn từ khước: ‘Chúng tôi không có
đủ dầu để chia sớt. Các chị nên ra quán mua.’

10 Khi các cô ra quán, chàng rể đến. Năm cô
sẵn sàng chờ đợi đều được vào dự tiệc cưới, rồi
cửa đóng lại.
11 Còn năm cô dại khi quay lại, đứng ngoài gõ
cửa, nài nỉ: 'Xin mở cửa cho chúng tôi!'
12 Nhưng chàng rể đáp: 'Các cô phải đi nơi
khác! Muộn quá rồi!'
13 Vậy, phải cảnh giác chờ đợi! Vì các con
không biết ngày giờ Ta trở lại."

Ẩn Dụ về Ba Đầy Tớ

14 "Nước Trời cũng giống trường hợp người
chủ sắp lên đường viễn du, gọi các đầy tớ vào,
ủy thác cho họ tài sản mình.
15 Chủ giao cho người thứ nhất năm túi bạc,*
người thứ hai, hai túi bạc, và người thứ ba một
túi bạc.
16 Sau khi chủ lên đường, người lãnh năm túi
bạc lập tức kinh doanh, lời được năm túi bạc.
17 Người nhận hai túi bạc cũng đầu tư, thu lời
hai túi bạc.
18 Còn người nhận một túi bạc đào đất chôn
giấu số bạc của chủ.
19 Sau một thời gian khá lâu, chủ trở về, tính
sổ với các đầy tớ.
20 Người nhận năm túi bạc đem thêm năm túi
bạc đến trình: 'Thưa chủ, năm túi bạc chủ giao,
tôi làm lời thêm được năm túi nữa.'
21 Chủ khen: 'Tốt lắm, đầy tớ ngay thật và
trung tín. Con đã trung tín trong việc nhỏ, nên

* **25:15** Nt ta-lâng. Một ta-lâng khoảng 34 kg.

sẽ được ủy thác nhiều việc lớn. Hãy cùng chung
vui với Ta!’
22 Người lãnh hai túi bạc cũng bước đến:
‘Thưa chủ, hai túi bạc chủ giao, tôi làm lợi thêm
được hai túi nữa.’
23 Chủ khen: ‘Tốt lắm, đầy tớ ngay thật và
trung tín. Con đã trung tín trong việc nhỏ, nên
sẽ được ủy thác nhiều việc lớn. Hãy cùng chung
vui với ta!’
24 Người nhận một túi bạc đến phân trần:
‘Thưa chủ, tôi biết chủ khắt khe, hay gặt hái
trong chỗ không gieo, thu hoạch ở nơi không
trồng.
25 Vì lo sợ, nên tôi tìm chỗ chôn giấu tiền của
chủ, và đây, tôi xin gửi lại số tiền cho chủ.’
26 Chủ quở trách: ‘Anh thật gian ngoa lười
biếng! Đã biết ta thu hoạch lợi tức,
27 sao anh không gửi số vàng ấy vào ngân hàng
để khi ta về sẽ lấy cả vốn lẫn lời?’
28 Rồi chủ ra lệnh: ‘Đem số tiền này cho người
có mười túi bạc.
29 Vì ai có, sẽ được thêm đến mức dư dật; còn
ai không có, dù còn gì cũng bị lấy đi.
30 Còn tên đầy tớ vô dụng kia, đem quăng nó
vào chỗ tối tăm, đầy tiếng than khóc và nghiến
răng.’ ”

Sự Phán Xét Sau Cùng

31 “Khi Con Người trở lại địa cầu trong vinh
quang với tất cả các thiên sứ thánh, Ta sẽ ngồi
trên ngôi vinh quang.

32 Tất cả dân tộc sẽ tập họp trước mặt Ta. Ta
sẽ phân chia họ làm hai, như người chăn chia
chiên với dê,
33 sắp người công chính đứng bên phải và
người gian ác bên trái.
34 Vua sẽ nói với nhóm người bên phải:
'Những người được Cha Ta ban phước! Hãy vào
hưởng cơ nghiệp Ta đã chuẩn bị cho các con từ
khi sáng tạo trời đất.
35 Vì lúc Ta đói, các con cho Ta ăn. Ta khát,
các con cho Ta uống. Ta là khách lạ, các con
tiếp rước Ta về nhà.
36 Ta trần truồng, các con mặc áo cho Ta. Ta
đau yếu, các con chăm sóc Ta. Ta bị tù, các con
thăm viếng Ta.'
37 Lúc ấy, những người công chính sẽ ngạc
nhiên: 'Thưa Chúa, có khi nào chúng con thấy
Chúa đói mà mời ăn? Hay thấy Chúa khát mà
mời uống?
38 Hoặc gặp Chúa là khách lạ mà tiếp đãi?
Thấy Chúa trần truồng mà mặc quần áo?
39 Hay biết Chúa đau ốm và bị tù mà thăm
viếng đâu?'
40 Và Vua giải thích: 'Ta quả quyết với các con,
khi các con tiếp đãi anh em và chị em Ta tức là
tiếp đãi Ta!'
41 Rồi Vua quay sang nhóm người bên trái và
nói: 'Những người gian ác đáng nguyền rủa kia!
Đi ngay vào lò lửa đời đời không hề tắt dành cho
quỷ vương và các quỷ sứ.
42 Vì Ta đói các ngươi không cho Ta ăn. Ta
khát các ngươi không cho Ta uống.

43 Ta là khách lạ, các ngươi không tiếp đón Ta.
Ta trần truồng, các ngươi không mặc áo cho Ta.
Ta đau ốm và bị tù, các ngươi không thăm viếng
Ta!’
44 Họ sẽ thắc mắc: ‘Thưa Chúa, chúng con
có bao giờ thấy Chúa đói, khát, khách lạ, trần
truồng, đau ốm, hay bị giam cầm đâu mà săn
sóc giúp đỡ?’
45 Ngài sẽ đáp: ‘Ta quả quyết với các ngươi,
khi các ngươi từ chối không cứu giúp một anh
em và chị em hèn mọn nhất của Ta, tức là các
ngươi khước từ Ta.’
46 Rồi người ác bị đưa vào nơi hình phạt đời
đời, còn người công chính được hưởng sự sống
vĩnh cửu.”

26

Âm Mưu Giết Chúa Giê-xu

1 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu bảo các môn
đệ:
2 “Các con biết còn hai ngày nữa đến lễ Vượt
Qua, Con Người sẽ bị phản bội và đóng đinh trên
cây thập tự.”
3 Chính lúc ấy, các thầy trưởng tế và các
trưởng lão họp tại dinh thầy thượng tế Cai-phe,
4 tìm âm mưu để bắt giết Chúa Giê-xu.
5 Họ quyết định chờ qua ngày lễ, để dân chúng
khỏi náo động.

Chúa Giê-xu Được Xức Dầu tại Bê-tha-ni

6 Chúa Giê-xu vào nhà Si-môn, một người
phong hủi tại làng Bê-tha-ni.

7 Chúa đang ngồi ăn, một thiếu phụ bước vào,
mang theo bình ngọc thạch đựng dầu thơm rất
đắt tiền. Chị đổ trên đầu Chúa.
8 Các môn đệ tức giận trách: “Phí của quá!
9 Sao không đem bán bình dầu thơm lấy số tiền
lớn cứu trợ người nghèo?”
10 Biết dụng ý của họ, Chúa Giê-xu can thiệp:
“Sao các con quở trách chị ấy? Chị đã làm một
việc tốt đẹp cho Ta.
11 Các con còn nhiều cơ hội giúp đỡ người
nghèo, nhưng không có Ta luôn luôn.
12 Chị đã xức dầu tẩm liệm thân Ta trước ngày
mai táng.
13 Ta cho các con biết, việc làm của chị hôm
nay sẽ được nhắc nhở ca tụng khắp thế giới, tại
những nơi Phúc Âm được truyền bá.”

Giu-đa Đồng Ý Phản Chúa Giê-xu

14 Lúc ấy, một trong mười hai sứ đồ tên Giu-đa
Ích-ca-ri-ốt đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế.
15 Giu-đa hỏi: “Nếu tôi bắt Thầy tôi nộp cho
các ông, các ông thưởng bao nhiêu?” Họ đồng
ý trả ba mươi lạng bạc, và cân ngay số bạc cho
Giu-đa.
16 Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa Giê-xu.

Bữa Tiệc Cuối Cùng

17 Ngày đầu lễ Vượt Qua—trong ngày lễ này,
người Do Thái chỉ ăn bánh không men—các môn
đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Thầy muốn ăn lễ Vượt
Qua tại đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng con sửa
soạn.”

18 Chúa đáp: “Các con vào thành tìm một
người, rồi nói: ‘Thầy bảo: Giờ Ta gần đến, Ta
và các môn đệ sẽ dự lễ Vượt Qua tại nhà anh.’ ”
19 Các môn đệ làm đúng theo lời Chúa Giê-xu
và chuẩn bị lễ Vượt Qua.
20 Đến tối, Chúa Giê-xu ngồi ăn với mười hai
sứ đồ.
21 Giữa bữa ăn, Chúa phán: “Ta quả quyết,
một người trong các con sẽ phản Ta!”
22 Các môn đệ vô cùng buồn bực, lần lượt hỏi
Chúa: “Thưa Chúa, có phải con không?”
23 Chúa đáp: “Người nào nhúng bánh vào đĩa
với Ta là người phản Ta.
24 Con Người phải chết như lời Thánh Kinh nói
trước. Nhưng khốn cho kẻ phản Con Người. Thà
nó chẳng sinh ra còn hơn!”
25 Giu-đa cũng giả vờ hỏi: “Thưa Thầy, có phải
con không?”
Chúa Giê-xu đáp: “Chính con đã nói điều đó.”
26 Khi đang ăn, Chúa Giê-xu lấy bánh, cảm tạ
rồi bẻ ra trao cho các môn đệ. Ngài dạy: “Đây
là thân thể Ta, các con hãy lấy ăn.”
27 Chúa cũng rót nước nho, cảm tạ Đức Chúa
Trời rồi đưa cho các môn đệ:
28 “Các con hãy uống vì đây là máu Ta, máu đổ
ra cho nhiều người được tha tội, ấn chứng Giao
Ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại.
29 Ta cho các con biết: Ta sẽ không uống nước
nho này nữa cho đến ngày uống nước nho mới
với các con trong Nước Cha Ta.”

30 Hát thánh ca xong, Chúa và các môn đệ lên
núi Ô-liu.

Chúa Giê-xu Báo Trước Phi-e-rơ Chối Ngài

31 Chúa Giê-xu phán với họ: “Đêm nay, các con
đều lìa bỏ Ta. Vì Thánh Kinh đã viết:
‘Ta sẽ đánh người chăn,
và bầy chiên tan tác.’*
32 Nhưng sau khi sống lại, Ta sẽ qua xứ Ga-li-lê
gặp các con.”
33 Phi-e-rơ thưa: “Dù mọi người lìa bỏ Thầy,
con cũng sẽ chẳng bao giờ xa Thầy.”
34 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với con, Phi-
e-rơ—đêm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta
ba lần.”
35 Phi-e-rơ thưa: “Dù phải chết với Thầy, con
cũng sẽ không bao giờ chối Thầy!” Các môn đệ
khác cũng đều quả quyết như thế.

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện trong Vườn Ghết-sê-ma-nê

36 Chúa Giê-xu đi với các môn đệ vào vườn
Ghết-sê-ma-nê, Ngài phán: “Các con ngồi đây,
đợi Ta đi cầu nguyện đàng kia!”
37 Chúa chỉ đem Phi-e-rơ cùng hai con trai của
Xê-bê-đê, Gia-cơ và Giăng, theo Ngài. Từ lúc đó,
Ngài cảm thấy đau buồn sầu não vô cùng.
38 Ngài phán với họ: “Linh hồn Ta buồn rầu
tột độ! Các con ở đây thức canh với Ta.”
39 Chúa đi một quãng, rồi quỳ gối sấp mặt
xuống đất cầu nguyện: “Cha ơi! Nếu có thể

* **26:31** Xa 13:7

được, xin cho Con khỏi uống chén này. Nhưng
xin theo ý Cha, chứ không theo ý Con."
40 Khi quay lại, Chúa thấy ba môn đệ đang ngủ,
Chúa phán với Phi-e-rơ: "Con không thức với Ta
được một giờ sao?
41 Phải tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa vào
vòng cám dỗ. Vì tâm linh thật muốn, nhưng thể
xác yếu đuối!"
42 Chúa Giê-xu đi cầu nguyện lần thứ nhì: "Cha
ơi! Nếu chén này không thể dẹp bỏ được cho
đến khi Con uống xong, xin ý Cha được thực
hiện."
43 Lần này, Chúa quay lại thấy các môn đệ vẫn
ngủ, mắt nhắm nghiền.
44 Vậy, Ngài đi cầu nguyện lần thứ ba, cũng xin
như lần trước.
45 Chúa trở lại, bảo các môn đệ: "Giờ này các
con còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Đã đến lúc Con
Người bị phản nộp vào tay bọn gian ác.
46 Đứng dậy, đi với Ta! Này, kẻ phản Ta đã tới!"

Chúa Giê-xu Bị Phản và Bị Bắt

47 Chúa Giê-xu còn đang nói, Giu-đa, một trong
mười hai sứ đồ xông đến. Theo sau, có một đoàn
người cầm gươm dao, gậy gộc, là tay sai của các
thầy trưởng tế và các trưởng lão.
48 Tên phản Chúa, Giu-đa, ra ám hiệu: "Tôi
hôn người nào, các anh cứ bắt giữ ngay!"
49 Giu-đa trân tráo xông thẳng đến chào Chúa
Giê-xu: "Lạy Thầy!" rồi hôn Chúa.
50 Chúa Giê-xu đáp: "Bạn ơi, cứ làm cho xong
việc của bạn đi!"

Bọn kia liền xông vào bắt giữ Chúa Giê-xu.
51 Một môn đệ của Chúa rút gươm chém đầy
tớ của thầy thượng tế, đứt mất một vành tai.
52 Tuy nhiên, Chúa Giê-xu bảo: “Hãy tra ngay
gươm vào vỏ! Vì ai cầm gươm sẽ bị giết bằng
gươm.
53 Con chẳng biết Ta có quyền xin Cha mười
hai quân đoàn thiên sứ đến bảo vệ Ta sao?
54 Nhưng nếu thế thì lời Thánh Kinh đã viết về
các việc này làm sao ứng nghiệm được?”
55 Chúa Giê-xu hỏi đoàn người bắt Ngài: “Ta
đâu phải trộm cướp mà các ông đem gươm dao,
gậy gộc đến bắt? Hằng ngày Ta vẫn ngồi giảng
dạy trong Đền Thờ, sao các ông không bắt Ta?
56 Nhưng mọi việc xảy ra đây đều làm ứng
nghiệm lời các nhà tiên tri trong Thánh Kinh.”
Khi ấy, tất cả các môn đệ đều bỏ Ngài và chạy.

Chúa Giê-xu Trước Hội Đồng Quốc Gia

57 Bắt được Chúa rồi, họ giải Ngài đến dinh
thầy thượng tế Cai-phe. Các thầy dạy luật và các
trưởng lão đã họp mặt đông đủ trong dinh.
58 Trong khi đó, Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa,
cho đến khi vào sân dinh thầy thượng tế. Ông
len lỏi ngồi chung với bọn tuần cảnh để theo dõi
mọi diễn biến.
59 Các thầy trưởng tế và cả Hội Đồng Quốc Gia
tìm bằng chứng dối để khép Chúa Giê-xu vào tội
tử hình.
60 Dù nhiều người đứng lên vu cáo đủ điều,
nhưng họ vẫn chưa tìm thấy bằng chứng nào có
đủ giá trị. Cuối cùng, hai người tiến lên tố cáo:

61 “Người này đã nói: ‘Ta sẽ phá nát Đền
Thờ của Đức Chúa Trời rồi xây cất lại trong ba
ngày.’ ”
62 Thầy thượng tế vùng đứng dậy, hỏi Chúa
Giê-xu: “Sao, ông trả lời thế nào về lời tố cáo
đó?”
63 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng không đáp.
Thầy thượng tế tiếp: “Tôi buộc ông thề trước
Đức Chúa Trời Hằng Sống—hãy nói cho chúng
tôi biết, ông có phải là Đấng Mết-si-a, Con Đức
Chúa Trời không?”
64 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông đã nói vậy!
Trong tương lai, các ông sẽ thấy Con Người ngồi
bên phải Đức Chúa Trời và cỡi mây trời trở lại
trần gian.”†
65 Thầy thượng tế xé toạc chiếc áo lễ đang
mặc, thét lên: “Phạm thượng! Chúng ta cần gì
nhân chứng nữa! Quý ngài vừa nghe tận tai lời
phạm thượng đó.
66 Vậy quý ngài quyết định thế nào?”
Họ đáp: “Nó đáng bị tử hình!”
67 Họ đua nhau khạc nhổ vào mặt Chúa Giê-xu,
đánh đấm, tát tai Ngài,
68 rồi nói: “Này, Đấng Mết-si-a! Đoán xem ai
vừa đánh anh đó?”

Phi-e-rơ Chối Chúa

69 Trong khi đó, Phi-e-rơ vẫn ngồi ngoài sân.
Một đầy tớ gái đến nhìn mặt ông và nói: “Anh
cũng là một trong các môn đệ của Giê-xu, người
Ga-li-lê.”

† **26:64** Xem Đa 7:13

70 Nhưng Phi-e-rơ chối trước mặt mọi người:
“Chị nói gì, tôi không hiểu!”
71 Thấy ông đi ra cổng, một chị đầy tớ khác
báo cho bọn gác cổng: “Anh này là môn đệ của
Giê-xu người Na-xa-rét.”
72 Phi-e-rơ lại chối: “Tôi thề chẳng hề quen biết
người đó!”
73 Một lát sau, bọn người đứng chung quanh lại
tố Phi-e-rơ: “Đúng rồi! Anh cũng là một trong
bọn họ; anh nói đặc giọng Ga-li-lê, còn chối cãi
gì nữa!”
74 Phi-e-rơ liền thề: “Sự rủa sả ở trên tôi nếu
tôi dối trá—tôi không hề quen biết người đó!”
Lập tức có tiếng gà gáy.
75 Phi-e-rơ sực nhớ lời Chúa Giê-xu: “Trước khi
gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần.” Rồi ông bước ra
ngoài, khóc lóc đắng cay.

27

Giu-đa Tự Sát

1 Trời vừa sáng, các thầy trưởng tế và các
trưởng lão bàn định kế hoạch giết Chúa Giê-xu.
2 Họ xiềng Ngài thật chặt rồi giải qua Phi-lát,
tổng trấn La Mã.
3 Khi Giu-đa, người phản Chúa, thấy Chúa bị
kết án nặng nề, thì hối hận. Ông liền đem ba
mươi miếng bạc trả lại các thầy trưởng tế và
các trưởng lão.
4 Giu-đa than thở: “Tôi có tội, vì phản bội người
vô tội!”

Họ lạnh lùng đáp: “Mặc anh chứ! Việc ấy liên
hệ gì đến chúng tôi?”
5 Giu-đa ném bạc vào trong Đền Thờ rồi ra
ngoài thắt cổ chết.
6 Các thầy trưởng tế lượm bạc lên, bảo nhau:
“Bạc này dính dấp máu người, không được để
trong kho báu của Đền Thờ.”
7 Họ quyết định dùng số bạc mua đám đất của
thợ gốm để làm nghĩa trang chôn người nước
ngoài.
8 Vì thế, người ta gọi đám đất đó là Cánh Đồng
Máu.
9 Việc xảy ra đúng theo lời Tiên tri Giê-rê-mi:

“Họ lấy ba mươi miếng bạc,
là giá người Ít-ra-ên định cho một người,
10 và dùng số bạc mua cánh đồng của thợ gốm,
như lời Chúa Hằng Hữu truyền bảo tôi.”

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát

11 Chúa Giê-xu đứng trước Phi-lát, tổng trấn La
Mã. Tổng trấn hỏi: “Anh có phải là Vua người
Do Thái không?”
Chúa Giê-xu đáp: “Ông đã nói điều đó.”
12 Nhưng khi các thầy trưởng tế và các trưởng
lão tranh nhau vu cáo, Chúa Giê-xu vẫn im lặng.
13 Phi-lát nhắc: “Anh không nghe họ tố cáo
anh đủ điều đó sao?”
14 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng, khiến tổng
trấn vô cùng ngạc nhiên.
15 Hằng năm, đến Lễ Vượt Qua, tổng trấn có lệ
tha một tử tù theo lời thỉnh cầu của dân chúng.

16 Năm ấy, có một phạm nhân nổi tiếng tên
Ba-ra-ba.
17 Khi thấy dân chúng tụ tập đông đảo trước
dinh, Phi-lát hỏi: “Các anh muốn ta tha ai? Ba-
ra-ba hay Giê-xu còn gọi là Đấng Mết-si-a?”
18 (Vì Phi-lát biết rõ họ bắt nộp Chúa Giê-xu
chỉ vì lòng ganh ghét).

19 Giữa lúc Phi-lát đang ngồi xử án, vợ ông sai
người đến dặn: “Đừng động đến người vô tội đó,
vì đêm qua tôi có một cơn ác mộng kinh khiếp
về người.”

20 Nhưng các thầy trưởng tế và các trưởng lão
sách động quần chúng xin Phi-lát phóng thích
Ba-ra-ba và xử tử Chúa Giê-xu.
21 Tổng trấn hỏi lại: “Trong hai người, các anh
muốn ta tha ai?”

Dân chúng đáp: “Ba-ra-ba!”

22 Phi-lát hỏi tiếp: “Vậy ta phải làm gì với Giê-
xu còn gọi là Đấng Mết-si-a?”

Họ la lớn: “Đóng đinh hắn!”

23 Phi-lát hỏi: “Tại sao? Người phạm tội gì?”

Nhưng họ gầm thét: “Đóng đinh hắn trên cây
thập tự!”

24 Phi-lát thấy mình không kiểm soát nổi dân
chúng, cuộc náo loạn sắp bùng nổ, nên ông lấy
nước rửa tay trước mặt mọi người và tuyên bố:
“Ta vô tội về máu của Người này. Trách nhiệm
về phần các anh!”

25 Cả đoàn dân đều thét lên: “Cứ đòi nợ máu
ấy nơi chúng tôi và con cháu chúng tôi!”

26 Vậy, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba cho họ,
đồng thời sai đánh Chúa Giê-xu rồi giao cho lính
đem đóng đinh trên cây thập tự.

Những Người Lính Chế Nhạo Chúa Giê-xu

27 Quân lính La Mã giải Chúa Giê-xu vào dinh
tổng trấn, rồi tập họp cả đại đội vây quanh Ngài.
28 Họ lột áo rồi khoác cho Ngài tấm áo choàng
màu tía.
29 Họ bện chiếc mão bằng gai đội lên đầu Chúa
và đặt vào tay phải Ngài một cây gậy bằng sậy.
Rồi họ quỳ xuống trước mặt Ngài, chế giễu: “Lạy
Vua người Do Thái!”
30 Họ lại khạc nhổ vào mặt Chúa, lấy gậy đập
lên đầu Ngài.
31 Chế giễu xong, họ cởi áo choàng ra, mặc áo
lại cho Chúa rồi dẫn Ngài đi đóng đinh trên cây
thập tự.

Sự Đóng Đinh

32 Vừa lên đường, quân lính thấy Si-môn,
người xứ Ly-bi, liền bắt anh vác cây thập tự cho
Chúa.
33 Đoàn người tiến lên đồi Gô-gô-tha (nghĩa là
đồi Sọ).
34 Họ cho Chúa uống rượu thuốc để xoa dịu
cơn đau, nhưng Ngài nếm qua rồi không chịu
uống.
35 Quân lính đóng đinh Chúa trên cây thập tự.
Họ gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài,
36 rồi ngồi canh gác chung quanh cây thập tự.
37 Họ treo trên đầu Ngài tấm bảng ghi tội
trạng: “Đây là Giê-xu, Vua người Do Thái.”

38 Bọn lính cũng đóng đinh hai tướng cướp
trên cây thập tự, một tên bên phải, một tên bên
trái Chúa.
39 Khách qua đường lắc đầu, sỉ nhục Chúa:
40 “Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi xây lại trong
ba ngày, sao không tự giải cứu đi! Nếu anh là
Con Đức Chúa Trời, sao không xuống khỏi cây
thập tự đi!”
41 Các thầy trưởng tế, thầy dạy luật, và các
trưởng lão cũng mỉa mai:
42 “Nó cứu người khác giỏi lắm mà cứu mình
không nổi! Vua người Do Thái hả? Phải xuống
khỏi cây thập tự chúng ta mới tin!
43 Nó tin cậy Đức Chúa Trời, lại tự xưng là Con
Đức Chúa Trời. Nếu Ngài nhìn nhận nó, hẳn
Ngài phải cứu nó!”
44 Hai tướng cướp bị đóng đinh bên cạnh Chúa
cũng hùa theo sỉ nhục Ngài.

Cái Chết của Chúa Giê-xu

45 Từ trưa đến 3 giờ chiều, khắp nơi đều tối
đen như mực.
46 Lúc ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: “Ê-li, Ê-
li, lam-ma-sa-bách-ta-ni?” nghĩa là: “Đức Chúa
Trời ơi! Đức Chúa Trời ơi! Sao Ngài lìa bỏ Con?”
47 Nghe tiếng kêu, mấy người đứng gần bảo:
“Này, hắn gọi Ê-li!”
48 Một người chạy đi lấy bông đá, tẩm rượu
chua, buộc vào đầu cây gậy đưa lên cho Chúa
nhấm.
49 Những người khác lại bảo: “Ta chờ xem Ê-li
có đến cứu nó không!”

50 Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi
tắt hơi.
51 Lập tức, bức màn trong Đền Thờ bị xé đôi
từ trên xuống dưới. Đất rúng động dữ dội, đá
lớn vỡ ra.
52 Các cửa mộ mở tung và nhiều người thánh
đã chết được sống lại.
53 Họ ra khỏi mộ, đợi đến khi Chúa sống lại
mới vào thành thánh Giê-ru-sa-lem xuất hiện
cho nhiều người xem thấy.
54 Viên đại đội trưởng cũng như quân lính La
Mã đang canh giữ Chúa thấy cơn động đất và
các diễn biến ấy, đều khiếp sợ và nhìn nhận:
“Người này thật đúng là Con Đức Chúa Trời!”
55 Nhóm phụ nữ theo phục vụ Chúa từ xứ Ga-
li-lê, đều đứng từ xa mà nhìn.
56 Trong số ấy có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri (mẹ
của Gia-cơ và Giô-sép), và bà Xê-bê-đê, mẹ Gia-
cơ và Giăng.

An Táng Chúa Giê-xu

57 Đến tối, Giô-sép—một người giàu có ở vùng
A-ri-ma-thê—cũng là môn đệ của Chúa Giê-xu—
58 đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu.
Phi-lát ra lệnh giao xác Chúa cho ông.
59 Giô-sép hạ thi hài Chúa xuống, khâm liệm
bằng một cây vải gai sạch,
60 rồi đem an táng trong huyệt đá của riêng
ông mà ông mới đục trong sườn núi. Giô-sép
lăn một tảng đá lớn chặn trước cửa mộ, rồi ra
về.
61 Còn Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Gia-cơ vẫn
ngồi trước mộ.

Lính Canh Gác Mộ

62 Hôm sau, kế ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua, các
thầy trưởng tế và thầy Pha-ri-si đến gặp Phi-lát.
63 Họ thỉnh cầu: “Chúng tôi nhớ khi còn sống
tên lừa bịp này đã nói: ‘Sau ba ngày tôi sẽ sống
lại.’
64 Để đề phòng mưu gian, xin tổng trấn ra lệnh
canh gác mộ nó thật nghiêm ngặt suốt ba ngày,
như thế môn đệ nó không thể đánh cắp xác nó
rồi phao tin rằng nó sống lại! Nếu mưu gian ấy
được thành, việc dối gạt này sẽ tai hại hơn lần
trước.”
65 Phi-lát đáp: “Các anh có lính canh, cứ việc
canh gác cho cẩn mật!”
66 Họ liền niêm phong tảng đá và đặt lính canh
gác ngôi mộ.

28

Sự Phục Sinh

1 Sáng Chúa Nhật, trời mới rạng đông, Ma-ri
Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Gia-cơ đi thăm mộ Chúa.
2 Thình lình, có trận động đất dữ dội! Một
thiên sứ của Chúa từ trời giáng xuống, lăn tảng
đá khỏi cửa mộ và ngồi lên trên.
3 Mặt thiên sứ sáng như chớp nhoáng, áo
trắng như tuyết.
4 Bọn lính canh run rẩy khiếp sợ, trở nên bất
động như xác chết.
5 Thiên sứ bảo: “Đừng sợ, tôi biết các bà tìm
Chúa Giê-xu, Đấng đã chịu đóng đinh trên cây
thập tự.

6 Nhưng Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại
rồi đúng như lời Ngài nói. Hãy đến xem chỗ
Chúa đã nằm
7 và lập tức đi loan tin cho các môn đệ biết
Chúa đã sống lại! Hiện nay Chúa đi trước lên xứ
Ga-li-lê để gặp các môn đệ Ngài tại đó. Xin các
bà ghi nhớ!”
8 Họ vừa sợ vừa mừng, vội vàng ra khỏi mộ,
chạy đi báo tin cho các môn đệ.
9 Nhưng bất ngờ họ gặp Chúa Giê-xu. Thấy
Ngài chào mừng, họ liền đến gần, ôm chân Chúa
và thờ lạy Ngài.
10 Chúa Giê-xu phán bảo họ: “Đừng sợ! Các
con cứ đi báo tin mừng cho các anh chị em Ta
để họ lên xứ Ga-li-lê họp mặt với Ta.”

Trình Báo của Lính Tuần Cảnh

11 Trong khi các bà đi về, bọn lính canh cũng
chạy về thành báo mọi việc cho các thầy trưởng
tế.
12 Họ họp kín với các trưởng lão rồi cho bọn
lính thật nhiều tiền
13 và dặn: “Các anh cứ phao tin rằng giữa đêm,
các anh đang ngủ, bọn môn đệ đã lẻn vào lấy
trộm xác Giê-xu.
14 Nếu vụ này tới tai tổng trấn, chúng ta sẽ tìm
cách giải thích để các anh khỏi bị liên lụy.”
15 Bọn lính nhận tiền và làm theo chỉ thị. Đến
ngày nay, giữa vòng người Do Thái, người ta vẫn
còn nghe lời đồn đại đó.

Đại Mệnh Lệnh

16 Mười một sứ đồ đến xứ Ga-li-lê, lên ngọn
núi Chúa Giê-xu đã hẹn.
17 Vừa thấy Chúa, họ đều quỳ xuống thờ lạy
Ngài, nhưng một vài người còn nghi ngờ.
18 Chúa Giê-xu đến gần các môn đệ, ân cần
dặn bảo: “Tất cả uy quyền trên trời dưới đất
đều giao về tay Ta.
19 Vậy, các con hãy đi dìu dắt tất cả các dân tộc
làm môn đệ Ta, làm báp-tem cho họ nhân danh
Cha, Con, và Chúa Thánh Linh,
20 và dạy họ vâng giữ mọi mệnh lệnh Ta! Chắc
chắn Ta ở với các con luôn luôn, từ nay cho đến
ngày tận thế.”

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™ (Bible)

copyright © 2015 Biblica, Inc.

Language: Tiếng Việt

Translation by: Biblica, Inc.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.
This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0 or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.
Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”
Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:
Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™
Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.
“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.
You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).
If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at https://open.bible/contact-us.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022
653cd369-b5a5-59f3-bdc8-c5f5cbbaee8d